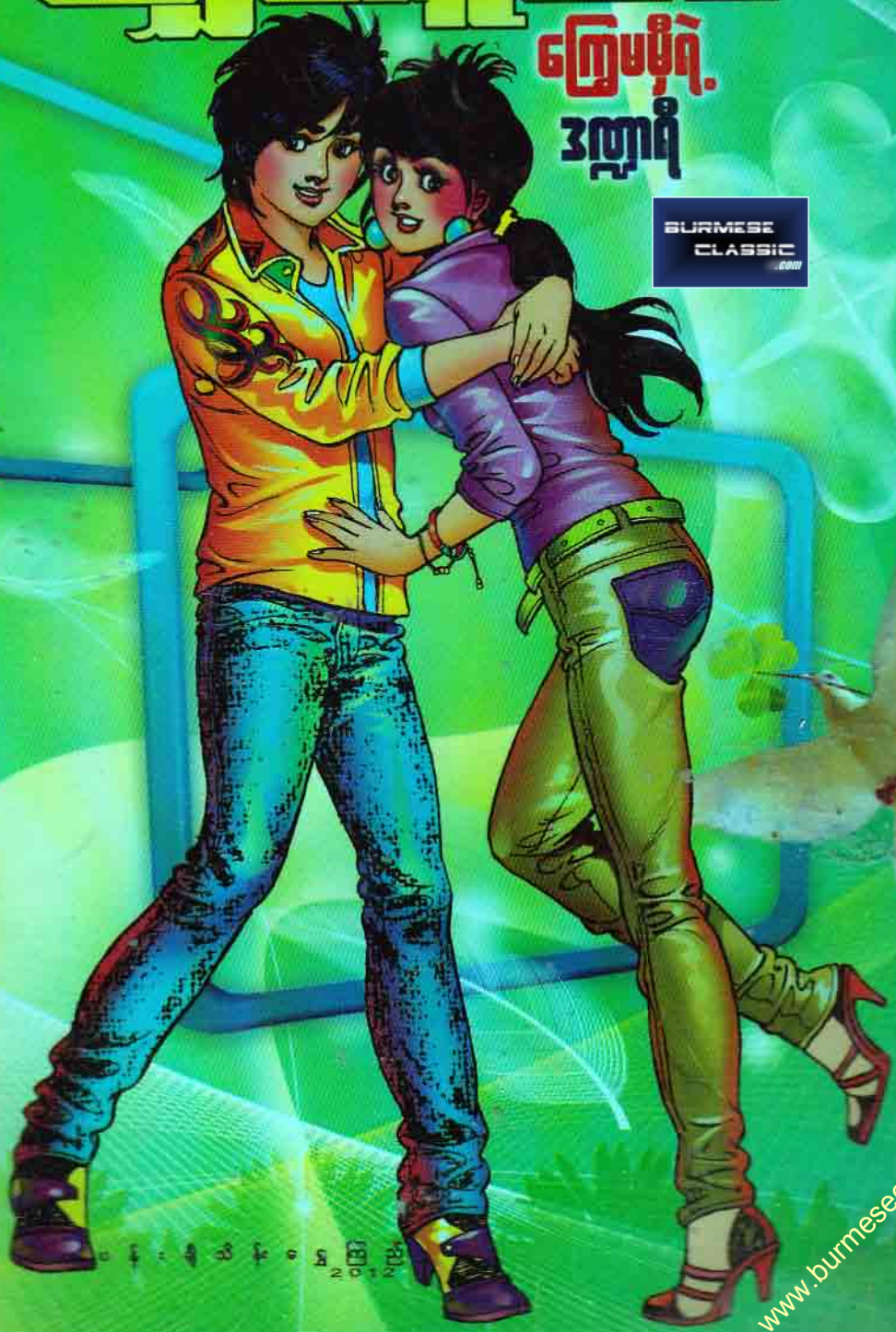

ရှင်မြတ်နိုး သူငယ်ချစ်

ကြွေပမိုက်
ဒဏ္ဍာရီ

BURMESE
CLASSIC
COM

သျှင်လူသစ် ကြွေမမီရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ

ထုတ်ဝေသူ ◆ ဦးစန်းလွင်၊ ခရမ်းပြာရုပ်ပြုလစဉ်
 အမှတ် (၁၅၉)
 မင်းရဲကျော်စွာ (၂) လမ်း
 (၅)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ ◆ ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်သံပုံနှိပ်တိုက်)
 အမှတ် ၁၇၉၊ ၃၁ လမ်း၊
 ၁၁ ရပ်ကွက်၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း ◆ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
 ဒီဇင်ဘာလ

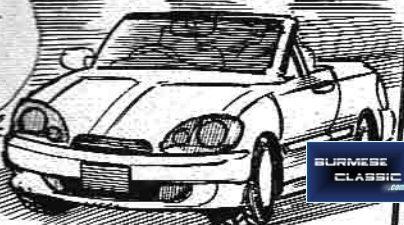
အုပ်စု ◆ ၅၀၀ အုပ်
 တန်ဖိုး ◆ ၁၀၀ ကျပ်
 ဖြန့်ချိရေး ◆ ဖိုးလပြည့်စာပေ
 အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊
 ၃၁ လမ်း(အထက်)၊
 ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - 095163764/ 095089894

၆၀

ကျောင်းတွေ စဖွင့်တဲ့နေ့....

ဒီနေ့
ဖရက်ရှာဝဲတယ်
ဒြဲတယ်နော်...

BURMESE CLASSIC

အဖတ်
ဘယ်လောက် ချောချောလေး
ကင်း (King) ဘွဲ့ရမလဲ
မသိဘူးနော်....

အေး...
ဗဟိုတယ်...

ခေတ္တသက်ကို မျက်စောင်း
တွေနဲ့ တစ်ခိုင်းခိုင်းပစ်
ကြသန့်....

ဤ...
နင် တစ်နေ့တခြား
ဖိုဖို လှလာသလိုပဲ...

အဟာ... သီရိ
နှင့် မျက်လုံးတွေက
အရှင်ထက်ပို အမြင်
ဗြဲနှစ်လင်လာပြီ... ပိုပို
လှလာသလိုပဲ မဟုတ်ဘူး
လှကို လှလာတာ...

အမယ်လေး
ပြောမိတာ
မှားပါတယ်...

မြိုင်ကားပုံစံ အနီရဲ့ကားကလေး
သို့မဟုတ် နောက်မှ ရုတ်တရက်
ခေါင်းထိုး ထင်ရပ်လိုက်တာ... ..

BURMESE CLASSIC

ဟာ...
ကားလုပ်တာပဲ

ဟယ်...
တိုက်မိတော့မလို့...

ဒါ သက်သက်
ယုတ်မာတာ...

ကြွေမမိ မျက်နှာတစ်ခုလုံး
ဒေါသရိပ်တွေနှင့် ကားဆီသို့
ပြေကလေး ခပ်ခောင်းခောင်းသွားပြီး
ကားတံခါးကို ဆက်ခနဲ ဆွဲဖွင့်သည်။

ဟာ... ခင်ဗျား
ဘာလုပ်တာလဲ...

BURMESE CLASSIC

ဇွဲာ်...
ရှင်လုပ်တာ ရှင်
မသိဘူးလား...

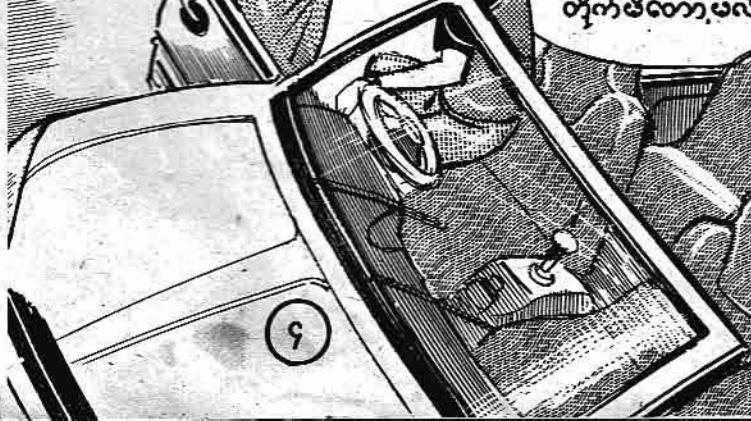
ဟာဗျာ...
မနက်စောစောစီးစီး
စွပ်စွပ်စွဲစွဲပါလား...

စောစောက
ရှင်လုပ်လိုက်တာလေ
တော်သေးတာပေါ့၊ ကားနဲ့
တိုက်မိတာမလို့...

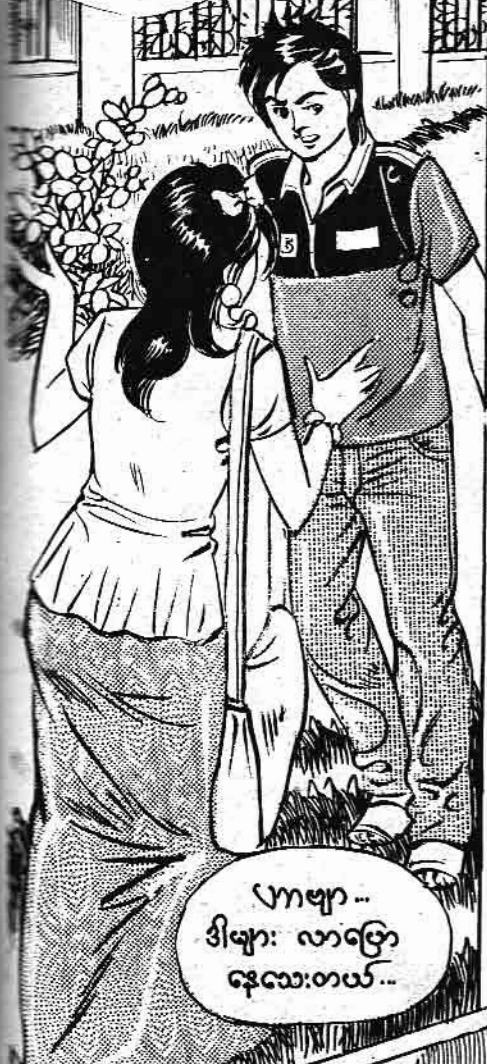

ကဲ... ဒါဆို
ဘယ်နေရာကို
ထိသွားလဲ...

ထိတော့
မဝင်မိဘူးလေ...

ပြောပြီးတာနဲ့ ချာခနဲနေအောင်
ထိုင်လို့ လှည့်ထွက်သွားသည်...

ဟာများ...
ဒါများ လာပြော
နေသေးတယ်...

BURMESE
CLASSIC

ဟယ် ...
သနားပါတယ်နော်...
ငါတို့က သက်သက်ရန်ငှာသလို
ဖြစ်နေပြီ ... မျက်နှာကလေးက
ချောလှိုက်တာ ... စိတ်များ
ဆိုးသွားသလား မသိဘူး
နော် ...

ထုံးစံအတိုင်း စပ်ဖြူဖြူ
မျက်နှာပေးနှင့်အတူ မြန်ဆန်
သော ခြေလှမ်းတွေဖြင့် ထိုင်လို့
နောက်က လေ့သက်လိုက်သွား၏

ဟို...လေ့သက်
သောက်ရှုံးမ ...

ကြောမမီ လေ့သက်နှင့် သိရှိတို့ သူယေချင်း
သုံးယောက်က နယ်မြို့ကလေးမှ နေ၍
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ ပညာလာသင်နေသူတွေ
သူမတို့ သုံးယောက်က ယေဂွယ်စဉ်မှ စ
ယေရ တက္ကသိုလ် ကျောက်သည်တိုင် အကြီး
မခွဲဘဲ သံယောဇဉ်ကြီးခံကြသည်...

သူ့ အခန်းနဲ့ပါတ်
သိခဲ့တယ်ပေါ့ ...

သူ့... သူ့ဝင်ခွားတံ့
အခန်းက လောကုပ္ပလေး
သန့်စင်ခန်းကြီး...
လောကလော

မြတ်စွာဘုရား...

သန့်စင်ကြည်မွေ့သောသူက ကြွေတို့
အတန်းထဲသို့ တည်မတ်စွာဝင်လာသည်

စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ တဟားဟား
အော်ရယ်လိုက်မိတော့သည်...

ဟို...
ကြွေမမီ...
သူ့...သူ့...

လွှဲသက်
ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း...
ဟိုက မာန်တက်
သွားမယ်... ဟွန်း...

အင်နောက်အက် ခုံတန်းသစ်က
မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ အသံ
သပ်တိုးတိုး ကြားရသည် ...

သူ စီးတဲ့ကားတွင်
ခြောက်စီးလောက် ရှိတယ်...
အကောင်းစားတွေ
ချည်းပဲနော် ...

သူ့ နာမည်က
ဒီဇောဂီ တဲ့ ... သူ့က ထူးဆန်း
တယ်... အဲဒီလို သပ်တည်တည်နဲ့
ဘယ်သူ့ကိုမှ သိပ် မရောဘူး...
သူ့ အမေလည်း ဒီလိုပဲ... ချမ်းသာ
တာတော့ အရမ်းပဲ ...

ဒီဇောဂီ တဲ့ ...
သူ့ရဲ့ မျက်ဝန်း
နုတ်ဝမ်း အားလုံး
ကြွေမမီ အာရုံထဲ
မှာ ကပ်ငြိနေပြီ...
အေးတိအေးဝက်
ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့
ဟန်ပန်တွေက
ကြွေမမီကို လှုပ်ရှား
စေသည်လား:

ရူး မေဂျာရဲ့ အလှသရဇ် ဘွဲ့ကို
မိန်းကလေးက လွှဲပေးတာ ရခဲ့ပြီ။

ဒဂ္ဂတာရီလ King-ဘွဲ့ ပေးခြင်းကို
ခံရလေသည်

အားလုံးကို
ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်

အိဒီလောက်
စကားပြော
ကပ်စေးနှုတ်သလား
အေးတီအေးစက်
ပုံစံက တယ်
စတိုင်လ်ဖမ်းထား
တာလား

ဟို... ဒါ... အယ်လ်... ဆွေသက်...

ဆွေသက် မျက်စိနူးလေးတွေက ဒီဇွာရီ ထွက်ခွါသွားလော့ တံခါးပေါက်ကလေးဆီကို ဆွေးဖြေ့တသစွာ လှမ်းကြည့်နေဇာ် ...

နေဦး... ငါတို့လည်း လိုက်မှာ သဘာရောင့်...

စိတ်ဗိုတ်မတွေ အဟွန်... ငါ့ နှလုံးသားလေးနဲ့တော့ လွဲပါပြီ... အခုလောက်ဆိုရင် ကားဆီတောင် ရောက်နေလောက်ပြီ...

အောင်မယ်လေး ကိုယ်ကို တစ်စက်ကလေး အရေးမထားတဲ့ လူကို မိန်းမ သိက္ခာ အကျပ်ဖြီး သူ့လို... ..

ဘာဖြစ်လဲ...
ကိုယ် စိတ်နဲ့ကိုယ်
ချစ်မှာပဲ...

ချစ်ပါ... ချစ်ပါ...
ယောက်ျား အိမ်သာထဲ
အထိ အရှက်မရှိ
ငှားကြောထဖြိုး...
မပြောချင်ဘူး...

ဟို...
နင် ဝင်လိုက်
သွားတော့ သူက
ဘာပြောလဲ...

ဆွေသက်က တဖာဖာ
ရယ်ရင်း...

သူ မပြောခင်
ယောက်ျားလေး တစ်အုပ်
ထွက်လာပြီ... အောက်ကြွတာ
ကျွန်ုပ် ဂြက်ဂြက်နဲ့ ပြောထွက်
ခဲ့တာ... ဂြက်လိုက်တာနော်...
အခုမှ ပိုဂြက်တာ...

ဆွေလိုက်...

ဟိ...လာ...
လာကြည့်စမ်း...
ဒီကို လာကြည့်စမ်း
တွေ့မမိ ...

တွေ့သက် ... ကျောင်း
ဝရံစာမှ စောက်ကို
ငုံ့ကြည့်နေရာမှ ...

တွေ့သက်က လက်
ထဲမှ စားနေသော
အချဉ်ထုပ်ဖြင့် ဖစ်
ဟန် ဂွယ်လိုက်ဖြိုးမှ

ဒောင်းမယ်
ကြည့်ပါဘူး... ကိုယ်
ဘာသာကြည့် ... ငါတို့က
ဒါ မဟုတ်ဘူး...

သွား... သွား...
သောက်လဲမလေ...

ဟယ်ဟော့
ငါ့ အသားလေး
ဘယ်လျှောက်သွားပြီလဲ...
မဖြစ်ပါဘူး... သွားရှာ
လိုက်ဦးမယ်...

၎င်းဗျား
ဘယ်လို ဖိန်းမလဲဗျာ...
မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
ကိုယ် သိက္ခာကိုမှ မထောက်
အာဒိလောက် လျှပ်ဗျာများ
နှိုင်းရသလား:

ဟို ... ဟို ...
တောင်းပန်ပါတယ်ရှင် ...
ကျွန်မ တကယ်တောင်းပန်
တာပါ ... စိတ်မရှိ
ပါနဲ့ရှင်

ဒေါသတကြီး
အော်လိုက်သံက
အပေါ်ထပ်၍
ကြွေမပီတို့သိ
တိုက်ရိုက်လွှင့်
တက် လာသည်...

ဒုတိယ အသံရှင်က ဆွေသက်
ဖြစ်နေသည်မို့ မတိုင်ပင်ရဘဲ
ကြွေမပီနှင့် သိရီတို့ လှေကား
သိသို့ ပြေးသွားတော့

ဟို...ဟို...
ဆွေသက်
ဘာဖြစ်တာလဲ...

ဘာဖြစ်ရမှာလဲ...
ခင်ဗျား သူ့ယေချင်းပေါ်...
လောက... မပြောလိုက်ချင်ဘူး...
ခင်ဗျားတို့ ကြည့် ပြောထား...
နောက်တစ်ခါဆို ကျွန်တော်
အဆို: မဆိုနဲ့...

အောင်မယ်လေး:
ရှင်ကလဲ ကြိမ်းလား၊မောင်းလားနဲ့
ယောက်ျားသတ္တိ ပြနေတာပေါ့လေ
ဘာလဲ မိန်းမတွေနဲ့ နှလုံး
ဖက်သတ်မလိုလား...

မင်း...မင်း...
လောက... ..

တို့အခါကျမှ လေ့သက်
အားရပါးရ ထိုင်လေတော့၏...

ဒေါသတကြီး သူမရှေ့
တိုးကပ်လာပြီးမှ
တက်တစ်ချက် ခပ်
ဖြင်းဖြင်းခေါက်ကာ
လှေကားထစ်အတိုင်း
တက်သွားလေတော့၏...

ဟဲ့...ဟဲ့...
လေ့သက်... ကျောင်းထဲ
မှာ ရှက်စရာကြီး...

အိမ်

သွား...
မလိက်ဘူး...
တစ်ခွက်ကလေးမှ
အလိက်ကမ်းဆိုး မသိတဲ၊
ဟာမတွေ..."

ဒေါက်မယ်လေးလောက်...
ရှင်ကို ဒီလောက် လက်ညှိုး
ငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ဒောက်ကြီး
ဟာမကျယ် ဂုန်တွေနေတဲ၊
ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို
ရှင်က ..."

မြတ်စွာဘုရား
ကယ်လောက်မူပါ...

အဲဒါကြောင့် ခက်တာ
အူ့ကို ငါက ငါယောက်ျား
နေရာမှာထားပြီး အူ့နဲ့
ဂုန်ဖြစ်ရင် စာယ်လို့နေမလဲ
ဆိုတာ ခံစားကြည့်ချင်လို့ဟာ...
သိပြီလား ကောင်းမစုတ်တွေရဲ့...
အခုတော့ နင်တို့ကြောင့်..."

တွေ့သက်ကို စိတ်မသိနိုးပါ။ အားရပါးရပါးရလုပ်ကြသည်...

အတန်းထဲဝင်တာတွေ သက်က
ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့သလို.....

ဒဏ္ဍာရီ သိသို့
လွမ်းကြည်တာ
အေးသေး
တည်ငြိမ်သော
သူ့ ပင်ကိုယ်
စတိုင်လ်က
မပျက်ပါ

ထူးဆန်းတာက သူ့ စိတ်ထားသော
ဂျပန်အင်္ကျီ အဖြူစွတ်စွတ်ကလေးရဲ့
ရင်ဘတ်မှာ အနီရောင် အစွန်းအထင်းတွေ

ညနေ ကျောင်းခင်းချိန်
ဖယ်ရီ ကားပေါ် ရောက်မှ
မနက်က ကိစ္စကို သေသက်
အား မေးရတော့သည် ...

ငါ အောက်ထပ်လည်း
ရောက်ပြီး အကွယ်ကနေ ဖြုန်းဆို
သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်မိမလို့
ဖြစ်သွားတာ ... ငါလည်း ရင်တွေ
ဒိန်းခနဲ ခုန်ထောင်ပြီး ရေလှမ်း
တွေ ဖွားကုန်ရော...

မနက်က ကိစ္စ
ပြောပါဦး ဟဲ့ ...

သူက ဟိုဘက်
ရှောင်တာ ငါကလည်း
သူ ရှောင်တဲ့ဘက် လိုက်ရှောင်
ငါက ဒီဘက်ရှောင်တာ သူက
ဒီဘက် လိုက်ရှောင်နဲ့ ထုတ်ဆီး
တိုးသလို ဖြစ်ကုန်တာ...

ဒီလိုဟာ...
အာဟာမး...

ဟား...
ဟား...
ဟား.....

သူက
စိတ်မပြည့်သလို နေရာမှာ
မလျှပ်မယွက်ရပ်လိုက်တော့မှ
ငါလည်း အားနာတာရော
ရှက်တာရောနဲ့
ထူမှုဖြိုး...

စား...
စားပါဦးလား...

ဟဲ...
မစားပါဘူး...

စားပါ...
အရမ်း ကောင်းတာ...
ရော... အင်း...

သူက မျက်နှာကို နောက်ကိုလှန်
ရှောင်လိုက်တော့ အချဉ်ထုပ်က သူ့
ရင်ဘတ်ကို တည်တည်ထိုးမိတော့တာ

အခုမှ သူ့
ရင်ဘတ်က
အနီရောင် အမွန်းကွက်
အကြောင်း သိကြရ
တော့သည် ...

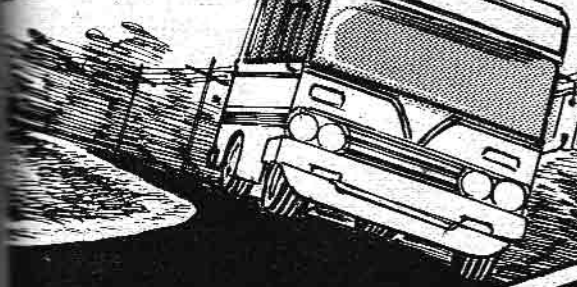
သူလေ... ဂွက်လည်း ဂွက်
ဒေါသလည်း ထွက်နဲ့ ငါ့ကို
စွတ်ကောကောတောင်... သူ
ဒေါသထွက်တာကို ကြည့်ကောင်း
ကောင်းနဲ့ စိတ်ဆိုးဖို့တောင်
သတိမရဘူးဟာ...

သူ့ ငါ့ကို သူ့မှ ဖြစ်တင်နေတာ
ငါ့ အစ်ကိုလို့ ငါ ချစ်သူလို့
ငါ့ ယောက်ျားလို့ ခံစားသွား
မိတာ... အဟိ... ..

သိရိက လွယ်စိတ်ကြီးနဲ့ ဘုန်းခနဲ
ကောက်ထုပစ်သည်... ဆွေသက်က
စိတ်မဆိုးဘဲ ဝတ်ဖြူရယ်နေသေးသည်။

သေလိုက်ပါ
တော့ ဝေါဟ
ရယ်... ဂါ... ..

ဂွင်က ကြွေမမိတို့နဲ့ အမှတ်တရ
ဖြစ်ခဲ့ပြီ ဒဏ္ဍာရီ... ..

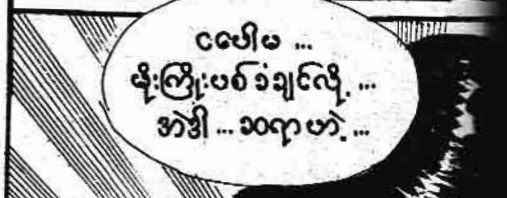
ဟို...ဟို...
မိုက်စာယ်...
မိုက်စာယ်-

ဘာလဲ...
ဒိဏ္ဍာရီလား...

အသစ်...
အသစ်...

ဆွေသက်စကားကြောင့် သိရှိနှင့်တွေ့တဲ့ အခန်းစကို
လဲအကြည့်နဲ့ ပရယ်တီကယ်ဆရာ ဖြစ်နေ၏ ...

ငပေါမ ...
မိုးကြိုးပင်ခံချင်လို့...
အာဒါ ... ဆရာဟဲ့...

Jo

ဆောရီး
ဆောရီး... အဟီး
ဟီး: ...

ဆရာက အသံပေးပြောပြလာလေးဖြင့် သတိပေးဆောင်...
အားလုံး ဆရာ့ထံ ရေးသော အာဂျင်တိုက်နေကြချိန်ဖြစ်သည်။

ကဲ...ကဲ...
စာကူးဖြိုးရင်
ကိုယ် နေရာကိုယ်
ဖြန်တိုင်ကြပါ... ဆရာ
စာရှင်းမလို့.....

ဆရာ...
ကျေးဇူးဖြိုးဖြိုး
ကျွန်တော်ကို
ဝင်ခွင့်ပြုပါ...

အသံလာရာ အဆန်းတံခါးခိ
ဆရာက မျက်မှောင်အနည်းငယ်
ကြုတ်ကာ ကြည့်သည်။

ဟယ်...
ဒီညောရီ... ဖြောင့်...
ဒါကြောင့် သူ့ကို
မတွေ့တာကို...

မင်း
နာမည် ဘယ်လို
ခေါ်သလဲ -

သရာက အချိန်ကို လေးစားသူ
တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်မည် ...

ဒီဇာနည်ပါ
သရာ ...

ပရယ်တီကယ်ချိန်မှာ
သယ်ငါးဖိနပ် နောက်ကျတု
ကျောင်းသား ကျောင်းသူတိုင်း
ဒီ တစ်နေ့စာ အတွက်
လုပ်ခွင့်ပေးလို့မရဘူး...

ဟယ်...
သနားပါတယ်

ဒါပေမဲ့ မင်းကို
ပထမဆုံး အကြိမ်လို့
ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်မယ်... ဒါပေမဲ့
သရာ စာရှင်းပြုပြီးတဲ့ အချိန်
အထိ မင်း ဒီမှာပဲ ရပ်ပြီး
နားထောင်ပါ ...

ဟုတ်ကဲ့ သရာ...
ကျွန်တော် အများ
အတွက် ကျွန်တော်
လိုက်နာပါ့မယ်...

စာရှင်းဖြိုး၍
ပရယ်တီတယ်
လုပ်ရန် အတွက်
ငါ့ယောက်
တစ်စုဖွဲ့ကာ
ပြင်ဆင်ကြရသည်...

သူမတို့ အဖွဲ့နှင့်
အတူကျသော
ကျောင်းသူတစ်ဦး
ဖြစ်နေသည်

သွေသက်နှင့် သိရှိတို့
ပစ္စည်းထုတ်ပေးသော
နေရာကို သွားတုန်း...

ဒီက
ခုံ နဲ့ ပါတ်က
ဘယ်လောက်လဲ

၂၆-ကနေ
၃၀-အထိ

အင်း...
တစ်ယောက်ကျန်
လေးတယ်... ခုထိ
မလာသေးဘူး... လူ့မစုံရင်
စာအုပ်ဘယ်လိုထပ်
မလဲ

ကဲ... ကြွမမီ
ရော့... မနိစ္စကထဲ
တော့ (စ်) စုပဲဖြိုး
ထည့်ခါ့...

ထိုစဉ် သင်သာသော အသံ
တစ်သံ နုလားမှ ထွက်လာ၏

ဟာ... ငါ
မသွားချင်ပါဘူး...

ကျွန်တော်
ခွဲ နုပါတ်က
ခင်ဗျားတို့ အထဲမှာပါတယ်
ခွဲ နုပါတ် ၂၆-ကနေ
၃၀- အထိနေနာ...

ဟင်...
ဟုတ်လား... ဒါဖြင့်
တစ်လောက်လို့နေ
တာ ရှင်ပေါ့...

သေ့သက်တစ်လောက် ပျားရည်
ဖြစ်ကမ်းပါးမှာ ရေစီးကမ်းဖြိုတွေ
လိုက်ကုန်တော့သည့် ...

ဟိုက်...
ဟား... ဟားကြီး...

ဟိုမှာလေ...
ဘောမှာ ကပ်
နေတာ...

ဘယ်ဘောမှာ
ကပ်နေတာလဲ...

သဝရာ့ရဲ့ဘော...
အဲ... ဘလက်ဘော
ပြောတာ...

ဟို... ဟို...
ဘယ်မှာလဲ...
ဘယ်မှာလဲ...

ဟား... ဟား...
ဟား... ဟား...

သေ့သက်က အစာနဲ့ထဲမှာ
သပ်တေ့တေ့ဖြင့် ဟာသ
လုပ်တတ်သူ ... ဗရုပင်တိကယ်
ချိန်တွင် ဟားပုံ ရေးခွဲကြရ
သည့်... ထိုအချိန်တွင် ဒုက္ခာရီ
အစာနဲ့ထဲ ဝင်လာပြီး

ထိုင်မယ်နော်...

အို... ရတယ်... ရတယ်...

ခေတ္တသက်က ပြောင်စပ်စပ် ဖြင့် ကြွေတိုဇာက လှည့်၍ လက်မကလေးထောင်ပြသည်-

ခေတ္တသက်၏ နှုတ်စာ ခင်ထိုင်သည်-

ကြည့်စမ်း သူများ သားသမီးတွေ တော်လို့ကတာ...

JG

ဟယ်... လှလို့ကတာ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း...

ဟ...

ဒုက္ခာရီ ဖားပုံ ရေးသွင်တာကို ယျက်တောင်မခတ် ငဲ့ကြည့်နေ ပြန်သည်... ဒုက္ခာရီ၏ သေသပ်၍ တိကျသောပုံ အဖြေမှာတော့...

ဒီမှာကြည့်
ကြွေမမီ ... နှင့် အားပုံက
အားပြားကြီး ...

အောင်မယ်
နှင့် ဘာသိလဲ... ငါ့ရဲ့
အားက သူ့ရဲ့ကောင်း အား...
ဒါ ကင်းပုန်းဝပ်နေတာ
မှတ်ထား...!

ဒါလေါ့... ဒါလေါ့
နှင့် အားကကော
ဖိန်ကပ်နေတာ
ဒီအိမ်ယိုဖီးယားရောက်
ဒုက္ခသည် အား...

ဟီး... ဟီး...
ဒါဆို နှင့်အားက ရှေ့တန်း
ရောက်နေတာလေါ့...
ဟုတ် ...

နိုး... နိုး...
လုံးဝ မဟုတ်ဘူး...
မော်ဒယ်လ်ရှိုး ဂြိုလို့
ပိတ်ချထားတဲ့ မော်ဒယ်လ်
အားကလေးဟဲ့...!

ရယ်သံများ သူ့သံသွားချိန်တွင်
ကြွေမမီ အကြည့်က ဒုက္ခရှိသိ
ရောက်သွားသည် ...

www.burmeseclassic.com မိုးလွှဲရာ တောင်းလိုက်တာ ...
သူ ဖြိုးသည်တဲ့ ... သူ ခိုးရယ်
သတိ ... အမြဲတည်ငြိမ်
အေးစက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက
အရောင်လက်သွားတာ
တွေမမီ ဖြစ်လိုက်ရသည် ...

သူ၏ လျှို့ဝှက်သော အဖြိုးက
သူမ ရင်ကို ထိတ်ခန့်
ခုန်လှုပ် သွားစေသည် ...

သက်
အကြောင်းများ
တွေ့နေရာ
သလားကွယ် ...

ဘုရားရေ ...
ငါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ...
ငါ သူ့ကို အမြင်ကပ်ခဲ့တာ ...
သူ့နဲ့ ပတ်သက်သမျှ အကုန်
မုန်းခဲ့တာ ... ဗဟုတယ် ...
မုန်းတယ် ...

ရင်ခုန်သံရဲ့ အဆုံးမှာ ဖြောင်းလဲ
သွားသည် ဒဏ္ဍာရီအပေါ်ဝေးသည်
သူမ၏ ခံစားချက်ကို လက်မခံလို
စိတ်ဖြင့် ကြွေမမီ သန့်ကျင်
ဖြင်းသန့်နေမိခဲ့ဖူးပင် ...

ဟေ့ ...
ကျွန်တော် စာအုပ်
ထပ်လေးမယ် ...

ရက်ရက်ရောရော
ဒဏ္ဍာရီ၏
စိတ်လိုလက်ရဲ့
ကမ်းလှမ်းချက်က
အားလုံး အတွက်
အပြောင်းအလွှဲတစ်ခု
ဖြစ်စေခဲ့သည် ...

ရှင်က
ယောက်ျားလေး
ရှင်ပဲ ခုတ်...

ဟာ ...
ဖိုးစပ်ထဲ ဝင်ကုန်
ဗွားပေါ့ ... ဒါမျိုး
မလုပ်ဖူးဘူး...

သေ့သက်တို့၊ ဗျက်လုံးဖြူးသွား
သပုပ်... ဒဏ္ဍာရီ နှင့် ကြွေမမီ
တို့၏ အသံ

ဟိ... ဟိ...
အေးလူ ကြားမကောင်း
ဘာတွေ ဖြစ်နေတာ
လဲ

အခန်းထဲ ရောက်
လာသော သေ့သက်
၏ ဗေးခွန်းကြောင့်
ကြွေမမီ ဗျက်နှာ
ကလေး ဂျဲဂျဲနီ
သွားသပုပ်

အို... သေ့သက်နော်...
ငါက ဒီ ဖန်ဖြွန်နဲ့
ဘော် သွားစုတ်နင်း
နေတာ ...

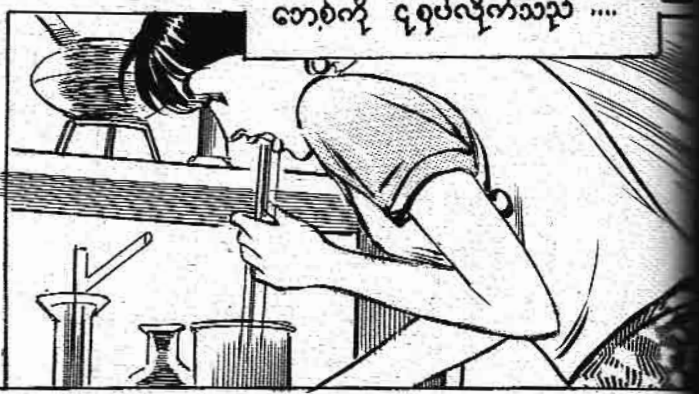
တို့ အဖွဲ့ထဲမှာ
ယောက်ျားလေး ဆိုလို့
ဆူပဲ ငါတာ... ဘာအားကိုးရသလဲ
အလကား နောက်ကပ်
ကျူးချနေတာ...

ဟဲ...
ခင်ဗျား...

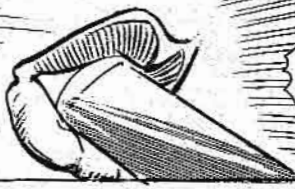
ကဲ...ကဲ... လေး... လေး...
ငါပဲ စုပုံပေးပါ့မယ်နော်...
အမယ်လေး... ဘွဲ့ မရမချင်
ဒါကြီး အမြဲ စုပုံပေးနေရတာ
မလား မသိပါဘူး...

တွေ့သက်က ဖန်ပြန်ကို ဆွဲယူရင်
တောင်ကို ငုံ့စုပုံလိုက်သည် ...

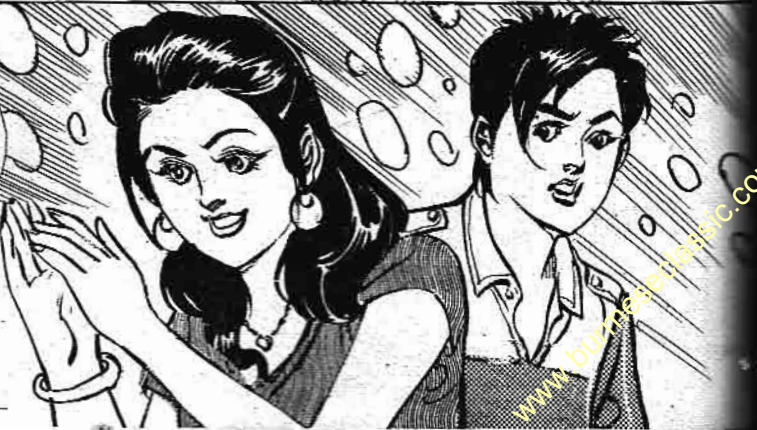

မြတ်

အမှယ်လေး...
ဖိုးစပ်... ဖိုးစပ်ထဲထင်...
ဝေါ့... ..

ကောင်းတယ်...
ကြားက ဆူရဲကောင်း
ဝင်လုပ်နဲ့: ...

သောစင်မှာ တစ်ခါတည်း ထိုးအားပေးထားပါသည်။
ကို ဒဏ္ဍာရီ တောင်းပန်ရင်း တစ်၅၂၂ စုစုပေါင်း
ထုတ်ပေးသည် ဖြည့်ပေးသည်

မိန်းကလေးတွေနှင့် အကောင်အထည်
အင်မတန် တွန်းဆက်တတ်သူတို့
သေသက်လို့ အူတူတူတို့ ဖေးမ
ကြင်နာပြုနေသည်

အမယ်လေး
သေပျက်ပြီ ...
သေပျက်ပါပြီ ...

ပေး...ပေး
မသေသက် စာအုပ်
ကျွန်တော်မဲ စာကူး
ပေးမယ်

သေသက် ရှင်ဘတ်ကို လက်
ကလေး နှစ်ဖက်နှင့် မိအုပ်ရင်း
မျက်တောင်ကလေးတွေစင်းလျက်

ဟွန်း...
ပြန်ပြီးက
သောက်ပြန်
ကလေးတု-

အို...

ဟဲ!

အဲဒါ... အဲဒါ... အဲဒါ...

ကြွေမပီ လက်ထဲက နှစ်ဆင့် စတီးချိုင့်လေးက ကော်ဂုဏ်တာ ကြမ်းပြင် ထက်မှာ ပွစာတက် ပြန်ကျသွားရင် ...

အို ... ကုန်ပါပြီ-
ရှင်...ရှင်... ဒါ တမင်
ထင်တိုက်တာ
မဟုတ်လား...

ကြမ်းပြင်ထက်ကထမင်း
ချိုင့်ကလေးကို ဒီဗွားရို
င့် ကြည့်ရာမှာ

တကယ်တော့ ဒီကတ်လမ်းကို
တမင် ဖန်တီးခဲ့သူက ကြွေမပီပါ-

ငါ ... ငါ ...
မမြင်လို့ပါ ... ငါ ...
တောင်းပန်ပါတယ်...
မတော်တဆပါ...

ဟဲ ...
မတော်တဆလဲ...
လူတွေ အများကြီး
သွားနေတာ ကျွန်မ
ကိုမှ ရှေးဦး...

ကျောင်းချိန် မရတာ -
ရှင် လိုပဲ ... ဘယ်သူ့မှ
ကိုယ် ထမင်း အထော်ခံဖြိုး
တမင် ဝင်တိုက်ပါ့မလား

ဘယ်တော့မှ မရဘူး
မှတ်ထားလိုက် ဒီညာရီ
ရှင် ကြွမမိကို မုန်းနေတာ
သိတယ် ... ပြဿနာရှာ
နေတာ သိတယ်...

ကိုယ် မလိမ်ပါဘူး
ကြွမမိ ... ကိုယ် တကယ်
မမြင်မိတာ ... အထွေးလွန်
သွားတာ ... တကယ်က
မင်း ကျောင်းသင်တာ...

အခု ကိစ္စကို
ရှင် ဘယ်တော့မှ
မေ့မလစ်လိုက်နဲ့
ကြွမမိလည်း လုံးဝ
မမေ့ဘူး...ဟွန်း...

ခက်တာပဲ
မတော်တာဆဲဆိုလည်း
မရ

ရော့.....

ဟင်!

သူ့မသိ ထိုးပေးလိုက်တာ ထမင်းစား
လေး... သတ္တသက်တို့ပါ တအားတကြွ
နားမလည် နိုင် ဖြစ်နေဆဲ

တို့ယ့်တို့
တစ်ယောက် တစ်ဝက်
စားရအောင်... ငြွေမမီ
လက်ဒ်ပါ

ဟယ်တော်...
ဒါက ဘာသဘောလဲ
ငြွေမမီ ... နင်တို့
နှစ်ယောက် ပါတို့
ကွယ်ရာမှာ...

ဟဟဟ...
မသတ္တသက်ကလေး...

ဟိ... ဟိ...
ရှက်သွားကြတာ
ပေါ့လေ....

အရေးထဲ နိုင်က
တင်မှောက်... ဒုက္ခရှိ
ရှင် သွားတော့...

ကိုယ် မသွားဘူး
ကိုယ်ထမင်း တစ်ဝက်
စားမှ သွားမယ်...

ကျွန်မ
လုံးဝ မစားဘူး...

မင်း မစားဘူး
ဆိုရင် ငါလည်း
မစားဘူး... သွန်ပစ်
လိုက်ရဲ့ပဲ....

ဒါတော့ ရှင်သဘောပဲ
ရှင် ထမင်းအတွက် တခြား
လူတွေ အထင်လွှဲ မခံနိုင်ဘူး...ရှင်ရဲ့
လုပ်ရပ်ဟာ ကျွန်မကို အတန်းထဲမှာ
လှလှပပ အရှက်ခွင့်နေတာနဲ့
အာထူးလေးလဲ...

ငါ့...
ဂရုမခိုက်ဘူး...

ဒဏ္ဍာရီက ထမင်းစားတဲ့ သတ်ခဲနဲ့
ကောက်ယူသွားသည်... အခန်းထောင်
အဖွဲ့ကပွဲထဲ အကုန်သွန်ချပစ်လိုက်သည်...

ဟယ်...
နှိမြှောစရာကောင်း
လိုက်တာ... ဗုဒ္ဓန်ထုပ်
ကြီးတွေ...

လွှဲသက်က ကြွေမမီ အနီး
တပ်ရင်း လေသံဖြင့်...

အခန်းထဲသို့ သရုပ်မ ဝင်လာ၍
အားလုံး ငြိမ်သက်သွားတော့၏...

ကြွေမမီ...
ရှင်နဲ့ ဒဏ္ဍာရီက...

တော်ဖြို...
ရှင် ပါးစပ်ဖိတ်
ထားတော့ ဗဟိုမှာ
သရုပ်မလာနေဖြို...

မနက်စာအတွက် Canteen
ကို ထွက်ခဲ့ကြသည်...ထမင်းစား
ကိုလွ ဖြောဖြစ်ကြသည်

တာဝန်ဝတ္တရားကျ
လာလျှော့တာ ... ပြီးတော့
တစ်ယောက်တစ်ဝက်တဲ့
ဟွန်း:

နိုင်းနို
လက်ဆုံ စားချင်လို့
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ဟယ်...

တွေ့သက်
ဗွေ မလောက်နဲ့
ဟာ

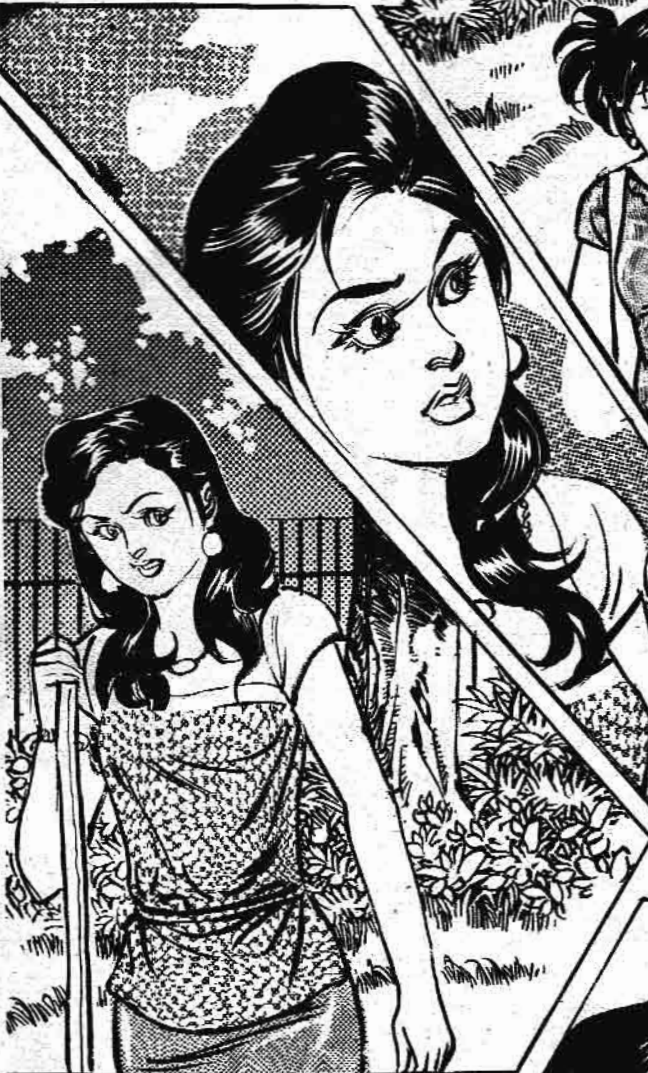
ဒဏ္ဍာရီ
မျက်နှာက တင်းမာ
ရန်လိုတဲ အမူအရာ
မမြင်ပါဘူးဟယ်...

ဒီဝဇ္ဇာ Canteen လျှော့တန်း
ရွှေ အရောက်မှာ....

ဟယ်...
ဟို... ဟိုမှာ ...
ဒဏ္ဍာရီ... ကောင်မလေး
တစ်ယောက်နဲ့ ...

ဆွေသက်၏ တအံ့တဩ
သတိပေးသံ အသံ့မှာ...

ဟယ်... ဆွေးပါပြီ...
ခဲလေးသမျှ သိလေ့ကျလေ၊
ငါ့ အသည်းလေး ပါသွားပြန်ပြီ...
အဟင် ...

ဟာ...
အရေးထိ လင်တရူးမက
တပျောက်...

ကြွေမမီ စိတ်က
လျော့ကျ မသွား...

သိရှိက ဆွေသက်ကို လှမ်းထု
ပစ်သည်... ကြွေမမီရယ်...
ဆွေးဆွေးမြေမြေ၊ မျက်ရည်
ဝေရီစွာ တွေးကြည်ဖိ၏...
တိုးတိုးတိတ်တိတ်
တွယ်တာ ယစ်ဖူးခဲ့ဖိတ၊
ခံစားမှုက တားဆီး
မရပါလား... ..

ရင်ထဲက ယိုစီးကျလာတဲ့ မနာလို ဝန်တိုစိတ်တွေနဲ့ ဒဏ္ဍာရီတို့ စားဖွဲ့ အနား ငြေမမိ ရောဂါကိစ္စသဘင်...

ဒဏ္ဍာရီ

ဟာ... ငြေမမိ ဘာ... ဘာကိစ္စလဲ...

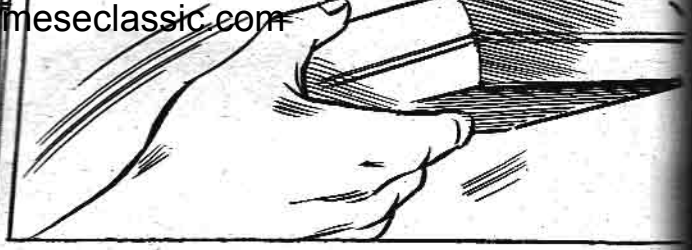

အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသော ဒဏ္ဍာရီ ကို အလှဆုံး ပြုံးပြပစ်သည်

ငြေ့ကို စိတ်ဆိုးတုန်းလားဟင် ထမင်းဘူး နှစ်ယောက်အတူ စားမယ်ဆို ... အဲဒီတုန်းက အတန်းထဲမှာဆို ငြေ့ ရှက်ပြီး ငြင်းခုံတာပါ...

ကဲပါ ...
ဘယ်မှာလဲ ထမင်းဘူး...
ထုတ်... ကြွေ ခိုက်သာ
လာတာ....

အူတူတူနဲ့ လွယ်စိတ်ဝင်က ထမင်းဘူးကလေး
ထုတ်လေးတော့ ကြွေမဖိက ပခုံးချင်းတမင်
ထိအောင် ကပ်ထိုင်လိုက်သည် ထမင်းဘူးကို
ဖွင့်၍ ဇွန်ဖြင့်ကော်ပြီး

ဒီညာရီ
အရင်စားလေ...ဟေ့
ကြွေ ခွံ့လေးမယ်...

ဟဲ...လေး...လေး
ကိုယ် ဘာသာ
စားမယ်....

ဒါတောင် အလျှာ
မလေးဘဲ ကြွေမဖိက
ကြက်သားကြော်တုံး
ကလေးမှ အသား
ဖတ်ကလေးတွေ
ဖဲကြွေ၍ ခွံ့ကျွေးလိုက်
လေးသည်...တစ်ဖက်
ပိုင်းမှ ဆွေသက်တို့
ခွံ့ခနဲ ဂုယ်လိုက်ကြ၏...

ဟင်... ဒီက
အစ်မက...

တွေမမိပါ...

ညီမက
နဲ့နဲ့ယဉ်ပါ... ငှက်ထား
နော်... ကိုကိုက အရမ်း
လျှိုတာပဲ -

အဖား...
နဲ့လေးရဲ့ အစ်ကို အေးတိ
အေးစက်ကြီးလော့ လူမျိုးသိုးကြီး
ဘဝနဲ့ ဆုံးဖြာပဲ ဝင်ထားတာ
မမတွေလို အရမ်းလှတရဲ့ ဂျာနာ
ရှိတာ ခုမှ သိရလို့ အရမ်းကို
ဝမ်းသာသွားပြီ...

ဟယ်...
ဒါ ... ဒါဆို ...
နဲ့နဲ့ယဉ်က...

ကိုဒဏ္ဍာရီရဲ့
ဝမ်းကွဲ ညီမလေ...

ဘုရားရေ...

အတန်းသို့ ဝင်ဖို့ ဖြစ်ရင်း
မနေ့က အဖြစ်အပျက်ကို
ပြန် ဖြောဖြစ်ကြသည် ...

အတန်းထဲ ကြွေမဖီ
ဝင်လာသည် နှင့်
ဒုက္ခရှိ သိက
အကြည် ရူးရူးကလေး
ဖြတ်ခနဲ ကျောက်
လာသည် ...

ဒုက္ခရှိ တို့ကို
ကြည့်နေတယ်ဟာ...

အဘာလေး
မသိဟန် တောင်းနေလိုက်
ကျောင်းခန်းထဲမှာ သူ
ရှင်းရဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး...

တကယ်လို့
လာရှင်းရင်ကော..

သူ စားစေချင်တဲ့
အတိုင်း သွား စားပေး
တာလေကဲ

အင်း... ဒါလည်း
ဗုတ်တာပဲ ...

အောင်လင်တို့ ကျောင်းထဲအထိလိုက်လာသော် ကိုမျိုးမြတ်ကို
တွေ့လိုက်ရတော့ ကြွေမယီ ချောက်သွားသည် ...

ဟယ်...ကိုမျိုး
ကြွေမယီ သုတောင်းဖြည့်
တာပဲ အဟိ ... ကြွေ
လွေဖြတ်ဒါနီး ကိုမျိုး
ရောက်လာတာ...

ကိုမျိုးမြတ်က သူ့မတို့ ဖြိုးမှ
ကုန်သည်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကြွေနှင့်
လည်း သေစွဲမျိုးမကင်းသူ ဖြစ်၏...

ဖြစ်ရမယ် ...
ကဲ...ရော့ ... ဒါက နှင့် အမေ
ပေးလိုက်တာ ဖိုက်ဆံ...ပစ္စည်း
တွေတော့ ဒါ သူနေမှ
နိုင်တို့ အခန်းကိုလာဖို့
ပေးမယ်

ဖြိုးရော့ ...
လာ ... ကိုမျိုး...
သွားရို့ ...

ကဲ ... ကိုမျိုး
လာတုန်း ကြွေက
အော်ခံမယ်...သေ့သက်တို့
လိုက်မလာ:

သွား: ... သွား: ...
တောင်ရေ ...လက်ချာကို
လွှတ်လို့ မရဘူး: ...

သိပ်ဖြိုး လေးလေးလံလံ မဟုတ်... ရူးလေရှာကင်တင်း
မှားပင် ထိုင်ဖြစ်ကြသည်... ကြွေမပီ နှင့် အာမေ
ကြားမှာ ကိုမျိုးဖြတ်က ရန်ကုန်သို့ ကုန်အာယ်
လာတိုင်း ကယ်ရီလုပ်ပေးရစေဖြင့်

အာမေ ပိုလေးလိုက်သည်
ငွေကို ကြွေ ထိုင်စစ်နေသံ...

ကြွေမပီ...

ဟင်...
ရှင်...

ကိုမျိုး ရှေးမှာဆို
သူမ ဘယ်လို
တု.ဖြန်ရမှန်း
မသိတော့ပါ

ကင်တင်း
လာတာတောင်
ကိုယ်ကို မခေါ်ဘူး
ကွာ....

ဒုက္ခပါပဲ... ကိုမျိုးဖြတ် ရဲ့
သံသယ မျက်လုံးက
ကြွေ သိမှာ

မနေ့က ကြွေ စားပြီး
ဇြိုက်တယ်ဆိုလို့ ကိုယ်
မေမေကို အဲဒီ ဟင်းပဲ
ချက်ခိုင်းပြီး ထမင်းဘူး
ထည့်လာခဲ့တယ်...

လွယ်အိတ်ထဲမှာ
ထမင်းဘူးကလေး
ကို ထုတ်၍
ဖွင့်သည် ...

ဟို ... ဟိုလေး
တွေမမိက ...

လုပ်မနေနဲ့
မနေ့ကလိုပဲ အတူ
စားမယ် ... နေဦး
ကြက်သားကြော်ကလေးတွေ
ကိုယ် နွားလေးမယ် ...

ကိုယျိုးမြတ်၏ အကြံအစည်တွေ
အောက်မှာ လောလွှားမြန်လာရ၏
အမေ့ကိုသာ သတင်းမြန်ဖို့လျှင်
ဒုက္ခက အကြီးအကျယ် ...

တွေမမိ ရှာက ထမင်းဘူးထဲ
ကြက်သားဖတ်ကလေးတွေကို တယုတယ
နွားထုပ်ပေးနေသည် ...

စားလေ
တွေရဲ့ ... ရော့ ...
ကြက်သားဖတ်ကလေး
စားလိုက် ... အင် ...

တွေ ဘာဖြစ်တာလဲ
ကိုယ်ကို့ကို ဖျက်လုံး
ပြူးပြုတာက ဘာလဲ

ပါးစပ်နား တို့လေးလာသော အသားဖတ်ကို
မနုဉ်း ဟန်သောင်စားရင်း ဖျက်ရိပ်ဖြင့်
တို့မျိုး ဒြိသဉ်ဟု သတိလေးမိမှပင်

သေစမ်း... သက်သက်မဲ
လာ သွင်းဆဲတာ

တွေ
စားတာကလည်း
နည်းလိုက်တာ...

တွေမဲ ဒီကနေ့
ထမင်း အတူ စားမယ်
ဆိုလို့ ဒဏ္ဍာရီ
နေလေးနေရတာ...

တွေမမိ မရှင်းတတ်တာဖြို

ရှင်
အတန်း မတက်
တော့ဘူးလား

ကိုမျိုးမြတ်က
ရယ်ကျဲကျဲ
မျက်နှာကြီးဖြင့်

ကဲပါ ကြွေမမိရယ်
ယောက်ျားချင်း ကိုယ်ချင်းစာတယ်ဟာ...
နှင့် သိပ် ဟန်လုပ်မနေနဲ့ ... ကဲ...ကဲ...
ပစ္စည်းတွေ သာနေကျဗျာ ငါလာဖို့တော့
မယ်... နင်တို့ အေးအေးဆေးဆေး
စကားပြောနေခဲ့ကြတော့...

ကိုမျိုးမြတ် စားပွဲခိုင်းမှ ထွက်ခွာ
တော့ ကြွေမမိ ကယောင်ကတယ်
ထ လိုက်မိလေး၏ ...

ကြွေမမိ ရှက်လွှားရဲရဲ
စိုလို့ ခေါင်းမဖော်ရဲတော့...
နှလုံးသားကို အခုဘာကို
၍ အလှုပ်ခံရသလဲဆို...

ဟဲ့ ... နင် ဘာလိုက်လုပ်
မှာလဲ ... ကောင်လေးကို အားနာ
ပါတယ်... လူချောလေးပဲဟာ...
ငါ့ ညှိပ် အရွေးတော်တယ်...
အရမ်း လိုက်ဖက်ညှိတာ...

ဘယ်လိုမှ အခဲမကျေနိုင်ဘူး...
ဘာလို့လို့ ဆက်ခဲဝံ့သွားတာကို ရန်တွေ
ပစ်ဖို့ ကျောင်းပေါက်ဝက ထိုင်စောင်
နေကြသည် ...

ထုံးစံအတိုင်း အပြုံး
အရယ်မရှိ... သဲတုတ်တုတ်
ဒေးစက်စက် ကြွေမမီ
တို့သိ တစ်ချက်လေကြည်
ဖြိုး ဆက်ကျောက်သွား၏...

ဟေ့...
ဟိုမှာ ဒါ့ကွာရီ
ထွက်လာပြီ...

ဒါ့ကွာရီ...

သူ လှည့်မကြည့်... မကြားသလို...
စိတ်မရှည်သည် အဆိုး...

ဟေ့...
မင်း... ဒါ ဘာလုပ်
တာလဲ...

ဒီမယ်
ဒါ့ကွာရီ...

ပြောပြီး ဆက်ခန့် ဂျန်းထွက်သွားသည်-
ဟွန်း:ရမလား ဒဏ္ဍာရီရဲ့.....

ဘာလုပ်ရမှာလဲ
မနေ့က ကိစ္စလေ...

ဒီမယ်
မနေ့က ကျွန်မကို
ဘာလိုလို ညာလိုလို ယုံစံနဲ့
ဆက်ဆံသွားတာ ...ရှင်
မေ့ချင်ဟန်လောက်
မနေနဲ့.....

ကိုယ် သဘော
မပေါက်ဘူး...

ဒါလား...
ကျွန်တော်
မအားလေးဘူး
သွားစရာရှိလို့.

ဂျူးချင်ဟန်
မလောက်နဲ့ ဒဏ္ဍာရီ
အဲဒီ လူက ကျွန်မရဲ့
အာမေကို သွားပြောရင်
ကျွန်တော်ဖြို ...

သို့က
ဘာ သွားပြော
မှာလဲ...

ကြွမမိမှာ
ချစ်သူ ရှိနေပြီ
လို့လေ...

ပြောရဲ့
ပြောကြည့်ပါလား
ဟွန်း...

မင်းကို ငါ
ချစ်ကား ပြောခဲ့
မိလို့လား...

မပြောရဲ့
သေးပါဘူး...

ဒဏ္ဍာရီက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငါ့ကြည့်သည့်...
သည့် အချိန်ကျမှ ကြွမမိတို့ သုံးယောက်က
ဒဏ္ဍာရီ နောက်က အတင်းလိုက်နေပုံကို
သတိထားမိသွား၏

လူတွေ ကြည့်ကုန်ပြီ
ကြွမမိ ... ကိုယ်နောက်
လိုက်မှာဆိုရင် ဣန္ဒြေရရ
မင်း တစ်ယောက်တည်း
ကောင်းမယ်...

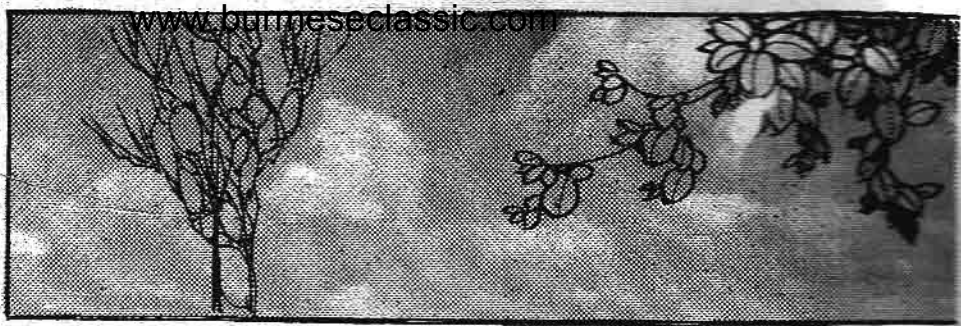

ဟယ်...

ကိုယ်က
ရှက်တတ်လို့...

ကဲ... ရက်စို့
ဒဏ္ဍာရီခင်က ...

သည့်ကနေ့တော့
ကျောင်းရဲ့ အတတ်
လွှဲကားထိပ်က
ဒီဇိုင်းရီ ရုပ်
စောင်နေတာ
တွေ့ရသည့်

တွေ့...တွေ့မမိ
အတွက် စာ...

ဟာ...
စောစောစီးစီး
အရှုပ်ထုပ် လာမလုပ်
နဲ့နေန ဒီဇိုင်းရီ...

ဒါ...ကိုယ် မနိုင်မနင်း
သယ်လာရတဲ့ အချစ်ထုပ်ကြီးပါ
တွေ့မမိရယ်... တစ်ခုလုံး
အိပ်ရေးအပျက်ခံရနေခဲ့တာ
တော့ စာနာသင့်ပါတယ်...

သိပ် လှလည်ကျတဲ့
ဒီဇိုင်းရီ

ဘာဖြစ်ဖြစ်
မဖတ်ချင်ဘူး...

ဖတ်ချင်တဲ့
အချိန်ကျမှ ဖတ်ရင်
ကိုယ် စောင့်
ပါတယ်... - ၅၁

ကဲ ... ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ ... လေး...လေး...

ဖြည်းဖြည်း ယူပါကွာ...

ဟာ... ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ ကြွေမမီရယ်...

သူမ စာရွက်လေးကို ဆွဲယူ လုံးချေ သွင်းပစ်လိုက်သည်....

ရှင်... သွားတော့ ဒီညွှန်ရုံ ... ခု ထွက်သွား...

ကြွေမမီရယ်...

BURMESE CLASSIC

မျက်နှာညှိုးညှိုးကလေး နဲ့ လှည့်ထွက်သွားတော့ ကြွေမမီ ရင်ထဲ နှင်းခဲနဲ့ ခံစားရသည်

သူ့ မျက်ကွယ်ကျော့ လွှင့်ပစ်ထား သည် ဘာဖြင့်လုပ် စာရွက်လုံးကလေး ကို မသိမသာ ပြန်ကောက်၍ ...

ခေတ္တမဖိုရယ်...
ကိုယ် မင်းကို
အာရမ်း ချစ်မိသွားပြီ...
အာရမ်းလည်းသတိရ
နေတယ်... ချစ်တဲ
ဒိဏ္ဍာရီ

စာဂုဏ် အကြီးကြီးမှာ ရှင်းလင်း
သေသပ်လှပတဲ့ လက်ရေးစာလုံး
ကလေးတွေက ကျွဲမျှသာ

ဒီစာရေးဖို့ တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ
ကြိုးစားခဲ့ရသတိလေ

BURMESE
CLASSIC

ဟွန်း...
ဟွန်း...

တဆတ်ဆတ်တုန့်မိတဲ့ ရင်တွေတောင်
အားနာမိရဲ့... ဆွေသက်တို့ကို လှမ်းမြင်
ရ၍ စာကို စာအုပ်ကြားထိုးဝှက်လိုက်မိ

သို့သော် ...
ဆွေသက်က
ကရုဏာသံ
ကလေးဖြင့်

ဒဏ္ဍာရီ
သနားပါတယ်ဟာ...

ဟုတ်တယ်
ကြွေမမီ ... သူ
တကယ် ခံစား
သွားရတာ...

သူ ... သူက ...
နိုင်တို့ကို ...

BURMESE
CLASSIC

လမ်းမှာ
တွေ့လို့ ရင်ဖြင့်
သွားတယ်...

ဟယ်...

နိုင် သူ့ကို
ဖြန်ချစ်လိုက်ပါ
တယ်

ရှင် သနားရင်
ရှင် ဘာသာ
သွားချစ် ...

အာမယ်လေး
ဆွေသက်ကို လာချစ်
ကြည့်ပါလား...

အခုလောက်ဆို
ဝိသာခါ ကျောင်းအစ်မကြီးလို
သားတစ်ထောင် မြေးတစ်ထောင်
လွေးဖြိုးပြီဗျာ... ..

ဂင်းနစ်
ခံချိန် ဝင်နိုင်
ပြီဗျာ... ..

BURMESE CLASSIC

ဟယ်...
တွေ့သက်ဂုဏ်...

သူမတို့ ဂုဏ်မောင်နှမ
ဒဏ္ဍာရီက ခပ်တည်တည်
ဖြင့် ဝင်လာ၏... ..

တွေ့သက်က မပြောမဆိုဖြင့်
တွေ့ နုစားမှာ ဝိုင်နေရာမှ
ဖျပ်ခနဲ ထလေးလိုက်ချိန်
ဒဏ္ဍာရီက ဝင်ထိုင်လိုက်သည်မို့

ရှင်က
ဝိသာခါတော့ဖြစ်မှာ
မဟုတ်ဘူး ရှင်လွေးလွန်းပဲ
ဖြစ်မှာ... ဟာ... ..
ဟာ... ဟာ... ..

ဟင်...
ရှင်... ရှင်... ဒါဘာလုပ်
တာလဲ... ..

ဒုက္ခာရီထံမှ
အာရုံစကားသံ
မကြားရ...
သေ့သက်က
ဒုက္ခာရီ
နုနားတွင်
တွန်း၍ ထိုင်ချ
လိုက်တော့... ..

အို...
ဘာလို့ အတင်း
တိုးရတာလဲ...

တွေမမိ ရန်လုပ်ဖို့ အားယူဆဲ သေ့သက်က
တစ်ဖက်ထိပ်မှ သီရိကို လောကုပ္ပာသံဖြင့်

ကိုယ်
မဟုတ်ဘူး...
သေ့သက်...
သေ့သက်...

တွေမမိရယ်...
ကိုယ် မင်းကို သိပ်
ချစ်တယ်ကွာ...

များလည်း
ဒုက္ခာရီကို
ချစ်ပါတယ်လို့...

ဟယ်...
ကောင်မလေး
အရှက်မရှိ...
ကဲ... ..

ဘုန်း...
ဘုန်း...

ဟဲ...
ဟဲ...
ဟဲ...

www.burmeseclassic.com
ကြွယ်မိ အနားမှာပဲ ထိုင်နေခဲ့သည်
ချစ်တယ် လို့ ပျိုးသားစွာ ဝန်ခံတာကိုတော့
ကြွယ်မိ ကျေနပ်မိသည်

သူ့ ဗျာက်နှာကို
ကြွယ်မိ ငဲ့စောင်း
မိုးကြည်မိစဉ်

BURMESE
CLASSIC

ဟိတ်...
လူကိုချည်း ကြည့်မနေနဲ့
ဆရာမ ဓာပြုနေတယ်...
စာလိုက်မှတ်နိုး ...

ဟာ ရုရုစစ
ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် သိပ်
အထင်ကြီး မနေနဲ့....

ကြည့်ရင်
ကြည့်တယ်ပေါ့၊
ချစ်လို့ ကြည့်
တာပဲဟာ...

ဒကာရိုဏ်
ကဲ

ဒါက...
ဝေး...ခွဲ...

အပ္ပတ်မဝင် အသံ
တစ်ခုက အခန်းထဲတွင်
ဟိန်းထွက်သွား၏...

ဟိတ်...
ဟို နှစ်ကောင်
မတ်တတ်ရပ်စမ်း

ခဝရာမ လက်ခွဲပြီးက
သူတို့ နှစ်ယောက်ဆီသို့...

မင်းတို့ စာထဲကို
ဖိတ်မဝင်စားဘူးဆိုရင်
အားလုံးကို အနှောင့်အယှက်
မဖြစ်အောင် အေးအေးအေးအေး
အပြင်ကို ထွက်ပေးသင့်တယ်...

တွေ့မယ့်မှာ ရှက်လွန်း၍ မျက်ရည်
တွေပင် လေလည်ကာ ခေါင်းကို ငုံ့ရှင်း
ဒုက္ခာရှိနှင့်အတူ ထရပ်ရသည်...

ဒက္ခာရီက ချက်ချင်း အဖြေပေးသည့်...

ကြွေမမီ လက်ကလေးကို ဖျပ်ခနဲ
ဆုပ်ကိုင် ဆွဲခေါ်ရင်း

ဆရာမ ပြောတာ
သဘောပေါက်ပါတယ်
ကျွန်တော်တို့ကို
ခွင့်ပြုပါ ...

အို...

ဟာ ...
ကြွေမမီ ...
သွားကြစို့ ...

တွေ့လေပြင်ဆန်ချိန် မရလိုက်...
ထူထူပူပူဖြင့် ဆွဲခေါ်ရာ ဟိသွားဖြီး
လှေကား အဆင်းကျပ္ပ ထိုင်ချလိုက်၏...

အမယ်လေး
ရှက်စရာတောင်းလိုက်
တာ ... ရှင်ကြောင် --
အဟင် ... အင် ... ဟင်

ဟာ...
ဟေ့...ဟေ့၊ ယိုနဲ့
လေကွာ... သူများတွေ
မြင်ကုန်ဖို့မယ်-

ကြွေမမီ ဝိုင်နေရာမှ
သတ်ခနဲ ထ ရယ်လိုက်သည်...

ဒါ... ဘယ်လိုလဲ
ကြွေမမီ ...

အို...
မြင်မြင်... ငိုမှာပဲ...
အဟင်...ဟင်...

ဘယ်လို ဖြစ်ဖြစ်
ရှင်အမူ ဝါသလား...
ရှင်ကို အပြတ်ပြောမယ်...
ကျွန်မ နောက်ကို လုံးဝ
လိုက်မလာနဲ့ ...

ဟာ...
ကြွေမမီ...

ဒဏ္ဍာရီ လျှောက်ထစ်နား
မှာ တောင်တောင်လေး
ရယ် ကျန်ရစ်ဖို့မှ ...

ကြွေမမိ ကျောင်းအပြင်ရောက်လျှော့
ပြေးလိုက်လာ၍

ရှင်ကို
လိုက်မလာခန့်လို
မှာထားတယ်လေ...

ဟို... ဟို...
မင်း ဒီအတိုင်းကြီး
ဆက်သွားလို့
မဖြစ်ဘူး...

ဘာလယ်...

မင်းရဲ့
လုံချည် နောက်ကို
တစ်ချက်လှည့်
ကြည့်နဲ့... ..

သူမ အထိတ်တလန့်
လှည့်ကြည့်တော့
လျှောက်: ချုံမှာ ထိုင်စဉ်က
လုံချည် နက်ပြာရောင်တွင်
ဖုံ အကွက်ကုကြီးက
ထင်းနေ၏

ဖိုး... ရှင်-
သိသိကြီးနဲ့ ခုမှ
ပြောရသလား...

၎က်စိတ်ဖြင့် သူ့ကို
မဆုံးရှုံး အမြစ်တင်
နေသော ကြွေမမီ၏
လက်ကို ဆွဲယူ၍ ...

ကားပေါ်
ရောက်မှ မင်းဟာမင်း
ကြည့်ကောင်းဘောင်
လုပ်ပေါ့ ...

ဟာ!

လာ...
ကိုယ် ကားပေါ်
သွားမယ်...

ကြွေမမီ သူ့ကားပေါ် ရောက်သည်နှင့်
ဒဏ္ဍာရီက ကားကို မောင်းထွက်လိုက်သည်...

ဒါ ... ဒါ ...
ဘယ်ကိုမောင်းမှာ
လဲ... ဒဏ္ဍာရီ...

လူ့ရှင်တဲ
နေရာတစ်ခုခုကို...

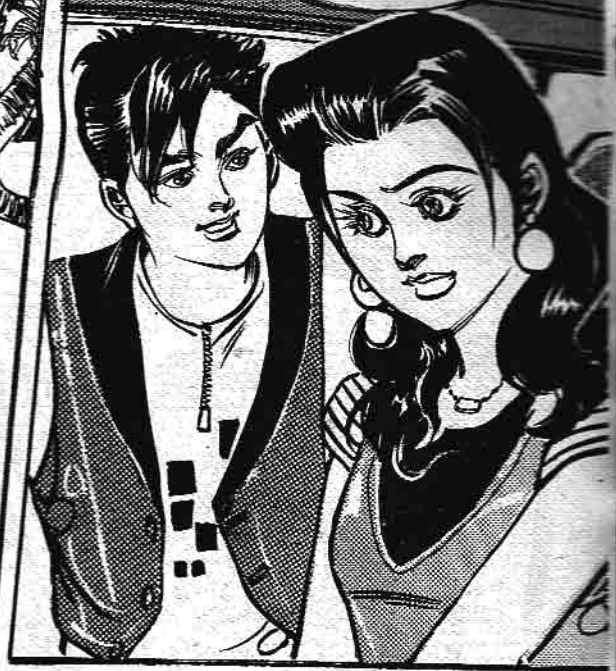

ဟယ်...

ကြွေမမိလည်း
၅၂ကို သိပ်ချစ်မိ
တယ်ရှင်...

ကိုယ်ကို
ချစ်တယ်
မဟုတ်လား
ကြွေမမိ...

ဟွန်း...
လူလည်ကြီး
သိပ် ချစ်ကဏ္ဍား
တာပဲ.....

ချစ်လို့ပါကွာ...
သိပ် ချစ်တယ်
ကြွေမမိရယ်...

ဟွန်းတောင်မြူကလေးတွေနဲ့ ထိန်းချုပ်ထားတဲ့
နှလုံးသားတံခါးချပ်ကလေးက ဒုက္ခကရိဆိုတဲ့
ကောင်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်လက်တွေနဲ့
ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲဖွင့်ခြင်း ဝံလို့ကရပြီလေ
ကားလေးထဲမှာ ချစ်ရနဲ့တွေ့နဲ့ ကြိုင့်လှိုင်သင်းလို့.....

ဒဏ္ဍာရီ
အရမ်း ပြောင်းလွှဲသွား
တာပဲနော်

ဘာ ပြောင်းလွှဲ
တာလဲ သိရိရဲ့..-

အရင်ကလို
အေးတီအေးစက်ကြီး မဟုတ်တော့
တာလေ ကြွေမမီကို ချစ်တတ်လိုက်
တာကလည်း ကြွေမမီပျက်နှာကလေးကို
စာအုပ်တစ်အုပ်လို အသေးစိတ်ဖတ်ပြီး
ဂရုစိုက်နေတာလေ နင်
အားမကျဘူးလား

အားကျတော့ရော
ဒဏ္ဍာရီက ပိုကို
လာချစ်လေးမှာလား....

ဟမ်...

ဆွေသက်
စကားကြောင့်
သိရိ ပျက်လုံးပြူး
သွားရဇာ

ငါကတော့ ဂွင်းဂွင်းပဲ...
စိတ်ကျူးယဉ်ထက် လက်တွေ့ကို
သဘောကျတယ်... အဖော်...
သချက်ဗေရာက King-က
အရမ်း ချောတာတဲ့... နှင့်တို့
သတင်းကြားပြီးဖြစ်လား...

အဲဒါနဲ့
ဘာခိုင်သလဲ...

ခိုင်တာပေါ့...
သချက် King-က လေ့သက်
အတွက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ...
လာ...သိရုံ... တို့ သွားကြောင်
ကြေအောင်...

ဟဲ...
မသွားချင်ပါဘူး

လာပါဟာ... နှင့်ကို
ကော်ဖီတိုက်မှာပါ...
လာပါတယ်...

သိရုံကို လေ့သက်က အတင်း
အဓမ္မ သွင်းခွားသန့်...

သူ့ လာတာမြင်မှ သိရိကို ဆွဲခေါ်
ထွက်သွားသော သေ့သက်ကို
ဒဏ္ဍာရီ လေးကြည့်ရင်း

သေ့သက်တို့
ဘယ်ကို သွားတာလဲ
ကြွေမမီ

အိမ်လို့
သူ့ရှာ သွားပြော
ကြည့်ပါလား...အခု
စိတ်ဆိုးမှာ

သေ့သက်က
တော့ကွာ ... တကယ်
ပေါ်ရဲ့တယ်

ဟုတ်လား...
ကြွေမမီကရာ
ဘယ်လို ပြောရင်
စိတ်ဆိုးတတ်လဲ...

အဟင်း... ဟင်း...
ထုံးစံအတိုင်း သချာဇေရာက
King-ကို သွားကြွေမမီ
သိပြီး သိရိကို အဝေး
ကျင့်သွားတာ

အိမ်..

ပြောလေ...
ကြွမမီ မကြိုက်တဲ့ စကား
မကြားချင်တဲ့ စကားကို
ကိုယ် အရမ်း သိချင်တယ်...

တကယ်
ပြောရမှာလား...

ဟင်-

ကြွမမီကို
မချစ်တော့ဘူး ဆိုတဲ့
စကားလေ

လူတွေရှာဖွေပင် ဒုက္ခာရီ
ဟန်မခေတင် နိုင်တော့... သူ့မရဲ့
လက်ကလေးကို သူ့ရင်မှာ ကပ်ထားပြီး...

ကိုယ်
ကတိလေးတယ်...
ကြွကို ဘယ်တော့မှ
မယုန်းဘူး...

ဟင်!

နေဝင်မိုးချုပ်ချိန်ကျမှ အိမ်ပြန်
ရောက်လာသော ကြွေမမိကို
ကြည်ရင်း သေခွသက်နှင့် သိရှိတို့က

ကြွေမမိ... နှင်
ဘာတွေလျှောက်လှုပ်
နေတာလဲ... ..

ကြွေမမိက အိမ်ပေါ် ရောက်အောင်
တက်ပြီး ဖိနပ်ကလေး ချွတ်ပြီး
စင်ပေါ်ကို ကောက်တင်သည့် ...

နှင် ... ရုပ်ကွက်ဝတ်က
အိမ်တစ်အိမ်မှာ သယ်တန်း
တိုက် လှုပ်နေတယ်ဆို... နှင် ဘာလို့
တို့ကို မပြောတာလဲ ... နှင်
လျှောက်လျှောက်နေလို့ လမ်းထိပ်
စတိုးဆိုင်က အစ်မက
ပြောမှ သိရတာ ...

နှင်တို့ကို ပြောရင်
အကြီးအကျယ်
ကန့်ကွက်မှာ စိုးလို့
ပါဟာ ...

နှင် ... နှင် ...
ငွေလို့လို့လား...

ငွေလိုလည်း
တိုသိက ယူဆုံးနေကျမဲ
ဟာ.... နှင့် အဖေ ဖို့
ပေးတဲ ငွေနဲ့ မလောက်
လိုလားဟင်

သေ့သက်နဲ့ သိရီတို့ သူမ အလို
လတနာ အပြည်ထားတာ သိနေလို့
အဖြေစကားက ဆွဲအနေဆဲသည် ...

နှင် ငါတို့ကို
တစ်ခုခု ပြောသင့်တယ်
ကြွေမမီ

သူမ သက်ပြင်းလေး အသာခွိုက်၍
ထိုင်ခဲ့မှာ ထိုင်ချလိုက်သည်

ငါ ဒုက္ခရှိကို
သိပ် ချစ်တယ်
ဟာ

ဟုတ်တယ် ...
နှင်မှာ ဘာအခက်အခဲရှိလဲ...
မွင့်မွင့်လင်းလင်း ပြောပြမှ
တို့ ကျွန်ုပ်တို့ဖြေရှင်းပေးနိုင်
မှာပေါ့ဟာ

ဟယ် ... အဲဒါနဲ့
ဘာဆိုင်လဲ

သိုင်တယ် လေ့သက်
ဒဏ္ဍာရီရဲ့ ဖိစာတွေက
အရမ်း ချမ်းသာတယ်... ငါနဲ့
သဘောတူနိုင်မှာလား...

ငါက ဆင်းရဲတယ်...
တက္ကသိုလ် တက်ဖို့လောင်
နင်တို့ ဖိစာတွေရဲ့
အထောက်အပံ့ မကင်းလို့
တက်နိုင်ခဲ့တာပါ ...

သူနဲ့ ငါ့ဘဝက
မိုးနဲ့ မြေလောက် ကွာ
နေတာလေ... သူ့ကို ငါ
အရမ်း ချစ်တယ်... သူနဲ့
အထေးမခံနိုင်ဘူး...

သူ့ ဖိစာတွေက
ငါ့ကို ငွေမက်ဖြီး သူတို့
သားကို အဖိုင်ချိုင်တယ်လို့
အထင်မခံနိုင်ဘူး... ငါ့ ဖိုက်ဆံ
ရနေတာ ဖြိုသစ်မှာ မြေကွက်
တစ်ကွက် ဝယ်မလို့...
သူနဲ့ ငါ့ ဘဝကို အတူ
ဖြူဖြူခံရင်ဆိုင်ဖို့....

အို...
တွေ့မဖီရယ်...

အကြောင်းပြချက်က
သိရှိ နှင့် သွေသက်တို့
ပင်သက်ငင်စရာ
ဖြစ်စေခဲ့သည် ...

ဒါလေမဲ.
ဒါတွေက ဒဏ္ဍာရီ
စဉ်းစားရမှာ စိစဉ်ရ
မှာလေ့မဲ ...

ဟင်အင်း ... သူ မိဘတွေရဲ့
ထောက်ကွက် မဖြစ်စေချင်ဘူး ...
သူ့သိက နိုင်မြဲတဲ အချစ်ပဲ ငါ လိုချင်တယ်...
ကျန်တာ ငါ ဘာမှ မမက်စရာဘူး
သွေသက် ... ငါ့ကို နားလည်လေး
ကြပါကွာ ...

နင် ငွေတွေ
အများကြီး စုရမှာနေ
လို့ ...

ဒဏ္ဍာရီကိုရော
အသိပေးထားလား ...

ဟင်အင်း... သူ သိလို့
မဖြစ်ဘူး ... ငါ စိတ်ကူးကို
ငါ ဘာသာပဲ တည်ဆောက်မယ်...
ငါ့ကို ငါ ယုံတယ် ... ဒီလို
ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ် ...

ကြွေမိရယ်
နင်တာ ...

နံနက်ခင်း ကော်ဖီကို
အလျှင်အမြန် ငုံ့လာကာခဲ

သားရဲ့
ကောင်မလေးက
အာရမ်း လှတယ်ဆို ...
နီကလေး ပြောလို့ ဖာမီ
သိထားတာ ...

သားကို
ဖာမီ မေးစရာ
ရှိတယ် ...

ဟဲ ...
နီကလေးကတော့
ဖော်ကောင်လုပ်ပြီ ...

ကောင်မလေး
နာမည်က ဘာတဲ့ ...
ခပ်ခပ်နဲ့ခပ်နဲ့လေးပါ ...

ကြွေမမီပါ
ဖာမီ ...

ဘာများလဲ
ဖာမီ ...

ဖာမီက ကျေနပ်စွာဖြူးလို့
ကော်ဖီသေးသန့် ...

သား... အရင်ကထက်
ရဲ့တင် သွက်လက်ဖြိုး
ပြောင်းလဲလာတာ
အချစ်တန်နဲ့ကြောင့်ပေါ့
နော်

တကယ်တော့
သား အငွယ်က ရှည်စား
အမျှားကြီး ထားသင့်တဲ့
အငွယ်ပဲ... ဒါမှ မိန်းကလေး
တွေရဲ့ စိတ်ကို လေလော
တတ်လာမှာ

ရှည်စား
တစ်ယောက်ကနေ
နောက်တစ်ယောက် ထပ်တွေ့
တော့မှ အတွေးအခေါ် အသစ်
တစ်ခု ပြောင်းလာတယ်လေ ...
ဒါ လူမျိုး ဘဝရဲ့
အခွင့်အရေးပဲ ...

အမင်း... ဗား
သားနဲ့ တွဲတာ လောင်းမလေး
တွေအကြောင်း မာမီကို
ပြောပြရမယ်နော် သား...

ဒီညွှာရို မျက်နှာမထားတတ်
အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း...

မ... မဟုတ်လေးဘူး
မာမီ ... သား ကြွေမမီကို
အပျော်တွဲတာ မဟုတ်ဘူး...
သူ့ကို သား တကယ်ချစ်ခဲ့တာ
မာမီ သဘောတူရင် ...

ဒါတော့ မာမိ
လက်မခံနိုင်ဘူး သား...ရည်းစားဆိုတာ
နှလုံးသားအတွက် တဒင် စိတ်ဖြေဆေးပဲ...
ဘဝ လက်တွဲဖော်ဆိုတဲ့ အဆင့်က အိဒီရဲ့
ဖိုဘက်မှာပဲ... စိတ်ကျူးယဉ်ဘဝ မဟုတ်ဘူး
သား တစ်နေ့တော့ နားလည်လာမှာပါ...
အခု စောပါသေးတယ်...

ဟို ...
သား... ကြွေကို ...
တကယ် ...

ဟင်း ... ဟင်း...
ကဲ... သား ကျောင်းချိန်
နီးပြီ ... မာမိလည်း
အလုပ်သွားတော့မယ်...
ဟိုင် ...

ဒုက္ခာရီရဲ့ ရင်ဘတ်ဝဲက ပွင့်အနံ့ထွက်ခွင့်
မရခဲ့တဲ့ စကားတွေက မာမိ အတွက်
ပြက်ရယ်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရပြီလား:

မာမီ စကားသံတွေကို
အဝတ်ဝတ်ကြားလောင်
နေမိသည် ...
ကျောင်းထောင်ရှေ့တွင်
ကားလေးကို ဝှိုးရယ်
လိုက်သည်

မာမီ၏ သဘောထားက သူ့နှင့်
ကြွေမမီအတွက် သွေးပျက်စရာဖြစ်ခဲ့ပြီ...

ခြောက် ... ကိုယ်
အတွေးလွန်သွားတာပါ
ကြွေမမီ ...

ဒဂ္ဂတာရီ
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဟင် ...

အမယ်လေး ဒဂ္ဂတာရီရယ်...
ကြည်လည်း လုပ်ပါဦး... ဒေါ်ကြွေမမီက
တို့တောင်း မစောင့်ဘဲ ပြေးလာလို့
တို့မှာ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုပြီး နောက်က
ကမန်းကတန်း လိုက်ခဲ့ရတာ
ဟဲ့... မော့လိုက်တာ ...

ကားလေးက မခင်းဘဲ
မလျှပ်မယှက်ထိုင်နေသော
သူ့ထံ ကြွေမမီ အပြေး
ရောက်လာသည် ...
စိုးရိမ်မကင်း လေသံဖြင့်...

လွှဲမမိ ဒုက္ခာရီ မျက်နှာကို ရူးစိတ်ကြွပ်လျက်
အသက်ဝိညာဉ် ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာက
ဖြိုးလို့လည်း အသက်မပါပါ ...

ဒီကနေ့
လွှဲမမိ ကျောင်း
မတက်ချင်တော့ဘူး...

ဘာလဲ...

ဒီကနေ့
လွှဲ.ရဲ့ မွေးနေ့လေ...

ဟ...

အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလာသော
ဒုက္ခာရီ နှုတ်စားမှာ သူမ
ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ... အမှန်
သူမ၏ မွေးနေ့က မနက်ဖြန်ပွဲ...

ဒီလောက်
အရေးကြီးတာကို
ဘာကြောင့် ကြိုမပြော
တာလဲ လွှဲမမိ ...

သွားရမှာလိ...
ကြွမမီ သွားချင်တဲ့နေရာ
အကုန် ဝိုင်းဝယ်...

ဒီကွ လေးတယ်လို့
မသုဉ်းကြေးနော်...

ကြွမမီ အတွက်
ကိုယ် တစ်ဘဝလုံး
လုံးဝ သုဉ်းညှိမှာ
မဟုတ်ဘူး...

ခုလည်း
ကြိုပြောတာမလေ
အစောကြီး ရှိသေးတာ...
ကြွမမီ ဘုရားကို သွား
ချင်တယ် ဒီဇွာရီ...

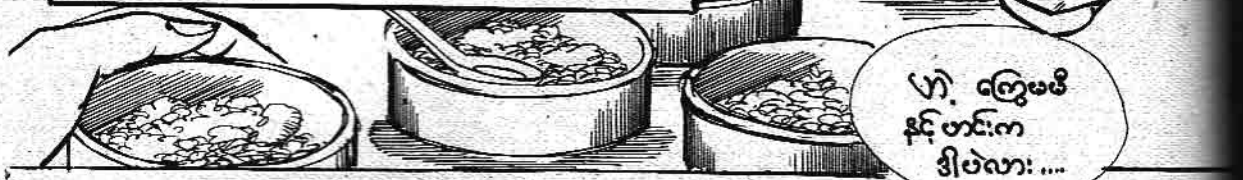
ဝကားပြောရာ ဗျက်ဒွါပါ လန်းသန်း
လာသော ဒီဇွာရီ၏ လက်ကို
ကြွမမီ သုပ်ကိုင်ရင်း ကျေနပ်မိသည်...

ထိုနေ့က ဘုရားကို
သွားခဲ့ကြသည်... ဖြီးတော့
အင်းလျား ကန်ဘောင်ဆီ...

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းတွင် ထုတ်လုပ်ရန် ကိုယ်တိုင် ချိတ်ချက် ချက်ချင်း ထုတ်လုပ်ကာ ဆွေသက်က ကြွေ ဟင်းချိုင်းကို ကြည့်ရင်း

ဟဲ့ ကြွေမမီ နှင့် ဟင်းက ဒါပဲလား...

ကြက်ဥကလေး တစ်လုံးနဲ့ နှင် ဘယ်လို လုပ် တားမလဲ...

သနားစရာဟယ် လင်ယူဖို့ အတတ်ခဖြိုး ခဲ့ တာတည်းက ...

ဟယ် ... သိရှိရယ် ...

ဒဇ္ဈာရီ လာနေတာကို ဆွေသက်က လှမ်းတွေ့တော့

ဟေ့... ဒဇ္ဈာရီ လာပါပြီ ...

ထမင်းချိုင်းကလေးကို ကြွေမမီ သပ်သွက်ဆွက် သိမ်းလိုက်သည် ... သို့တိုင် ဒဇ္ဈာရီလာ မြင် မြင်အောင် မြင်၍ ပျက်နှာပျက်စွားသည် ...

တွေမမီ အပြင် ဘာ သွားရအောင်...

သွားလေ ...

ကားလေးက ဗိုင်းစေး လမ်းမကြီးဘက် တစ်ပိုက်ရိပ် ပြေးနေပြီနဲ့ ...

ဒီညွှာရီ ဘယ်...ဘယ်ကိုလဲဟင် ကားကို အရှိန်လျှော့ ပါနဲ့: ...

အဘိတိုင်းလို တွေမမီကို အပြင်ဆိုင်မှာ တစ်ခုခု အတင်းဝယ်ကျွေးမှာပဲ ထင်လည်း

ဒီညွှာရီက လုံးဝ အရေးမရှိဘူး

တွေမမီ ပြောနေတယ်လေ...

ကားကို လမ်းဘေးသို့ ရုတ်တရက် ဆွဲချ၍ ရပ်စေလိုက်သည် ...

အို ...

တွေမဒီကို ရိုလော့
လေးကြည့်နေရင်းမှ...

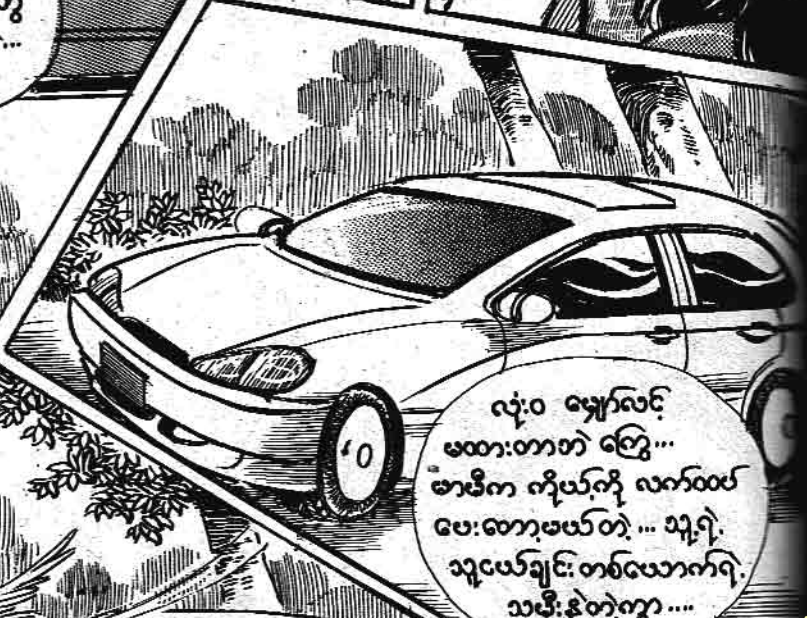
သိပ်ချစ်တယ်
တွေမဒီရယ်... တွေကို
ကိုယ် မခွင့်ခွင့်... တွေနဲ့
ကိုယ် အလေးမခံနိုင်
ဘူးကွာ...

အို...

ကိုယ်...
ကိုယ် ဘယ်လို
လုပ်ရမလဲဟင်
တွေ...

ဒဏ္ဍာရီ
ဘာတွေ... ဘာတွေ
ဖြစ်လာခဲ့သလဲ...

လုံးဝ မျှော်လင့်
မထားတာပဲ တွေ...
မာမီက ကိုယ်ကို လက်ထပ်
ပေးတော့မယ်တဲ့... သူ့ရဲ့
သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့
သမီးနဲ့တဲကွာ....

ကိုယ်... ကိုယ်လို
အလေးဆုံးကို ခွက်ဖြင့်
ထွက်ဖြင့် ဖြိုရအောင်...

အကူအတံ့ပေးတတ်သူ၏
စိန်ခေါ်မှုကို လွှဲမပီ
သိလိုက်ရသည် ...

ဒီ အခြေအနေကို
လွှဲမပီ အစောကြီး
ကတည်းက ရင်ဆိုင်ရ
မယ်လို့ သိထားတာပါ
ဒုက္ခရှိရယ် -

ဟင်... ဒါ... ဒါဆို
လွှဲမပီက ...ဘာ...
ဘာလုပ်မှာလဲ...

ပြင်ဆင်ထားတာပါ...
လွှဲမပီလေ ဒုက္ခရှိနဲ့
အတူနေဖို့ ဖြိုသစ်မှာ
မြေကွက်ကလေးတစ်ကွက်
ဝယ်ဖို့ ငွေစုထား
ဖြိုဖြို ...

တစ်ချိန် ဒီလိုကြုံလာရင်
ကိုယ် မြေထောက်ပေါ် ကိုယ် ရပ်တည်
နိုင်ဖို့လေ ... နှစ်ယောက်ဘဝကို အတူ
ရင်ဆိုင်ရုံပေါ့ ... ဒုက္ခရှိမှာ ကြုံကြုံခံနိုင်တာ
သတ္တိသာ ငွေထားပါ ...

၂၇... ကိုယ်မှာ
သတ္တိ အပြည့် ရှိပြီးသားပါ...
ဖြိုးတော့ ကိုယ်မှာ ကိုယ်ပိုင်
ငွေနဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ
လည်း ရှိတယ်... ထုခွဲပြီး...

ခေတ်ရိုးပဲ ဒဏ္ဍာရီ
ဣန္ဒြေမမိက အရမ်းဆင်းရဲပါတယ်...
ဒီအတွက် ဒဏ္ဍာရီဘက်က စွပ်စွဲ
အထင်လွှဲမှုကို အပတ်စဉ်များစာတောင်
အစွန်းအထင်း မခံချင်ဘူး...

ကိုယ် စိတ်လော
သွားတယ်ကွာ...ခေတ်ရိုးပဲ...
ဒါဆို တို့ဘာဆက်လုပ်
ဣန္ဒြေမမိ ...

စာမေးပွဲ
အရင်ဖြိုးအောင် ဖြေမယ်...
ဖြိုးရင် နှစ်ဦး သဘောတူ
ရှုံးတက် လက်မှတ်ထိုးမယ်...
ဝယ်ထားတဲ့ ခြေမှာ
အိမ်ကလေးခေတ်ကဖြိုး

သိပ်တော်တော်
ချစ်သူကို ဂုဏ်ပြုတဲ့
အနေနဲ့

ဇနီးသစ်က ခြေကွက်ကလေးဝယ်
ပြီးတော့ ခြေမပီ ပျောက်နေတာကို
ကြည့်ပြီး သိရှိတို့ ဝမ်းသာမခင်... ..

ဖိတ်ကလေးတွေကဖို့
လိုတု့ငွေကို ငါ့အဖေ သိက
ပြောပေးမယ် ... နင်တို့
မြေလှည့်တော့ ပြန်ဆပ်လိ

ကျေးဇူးပဲ ဆွေသက်ရယ်
ငါ့ အတွက် နင်တို့မှာ တာဝန်
မပီစေချင်ဘူး... ငါနဲ့ ပတ်သက်ရင်
နင် ဘက်ကချည်း ဖြစ်သွားခါ
တာပါ... ဒီ တစ်ခါတော့ ငါ့ဘာသာ
အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါရစေ
ဟာ ... နော် ...

အလကား မာနကြီး
မနေနဲ့ ခြေမပီ... နင်ကိုယ် နင်
ဗွန်ထံ ပြန်ကြည့်ဖို့... မိုးဟာပဖြူ
ဖြစ်နေပြီ ... ဒဂူကရီးလည်း သနား
ပါတယ် ... သူ့ အဖေ ပေးစားမယ်
ကောင်မလေးကို ကျောင်းပြီးမှ
တွေ့ပါရစေ ဆိုပြီး အချိန်
မနည်း ဆွေတားရတာတဲ့...

ဆွေတား...
ဆွေတား...

နိုင်က
တို့ ကျွန်ုပ်တို့တာလည်း
လက်မခံ ... သူ့က စိုက်လေတာလည်း
လက်မခံ ဆိုတာ အာရမ်းစိတ်ပူ
နေမှာ ... သူ စိတ်အေးအောင်
နိုင်ဘက်က ခိုင်မာလာချာဖို့
လိုတယ်လေဟာ ...

ဟာ ...
လူကို အရှုံးတဲ
က်ဟယ်...

အရှုံးက
တဖူးသာနေပြီ
တွေ့မမိလေ ...

ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့ဆီ
ဒုက္ခာရီ၏ ကားကလေး
ထိုးရပ်လာသည် ...

ကားထဲမှ အထုပ်အဖိုးတွေ
သယ်ရင်း ထွက်လာ၏ ...

ဟဲ့ ... ဟဲ့ ...
ဒီက ဘာတွေလဲ
ဒုက္ခာရီ ...

အဝတ်
အစားတွေလေ...

ဟယ်
တစ်ဖူးမှ မဖြီးသေးဘဲ
နိုင်တို့ ...

ဟဲ ...
ဒါ ... ဝယ်လာတာတွေပါ ...
လမ်းဆား အပုံထဲကလာတွေလေ ...
လကား ဒါကြော့ပမ္ဗိရဲ့ အမိန့်အတိုင်း
အိမ်က ဆင်းလာတာ ... ဘာမှ
မပါဘဲ ကိုယ်လုပ်အားနဲ့ ကိုယ်
ရှာပြီး ဝယ်လာတာ ...

အိ ...
ဒါဆို ...

ရော့ ... ဒါ ...
ကိုယ်ဘာသာ ရှာလာတဲ့ငွေ ...
သူငယ်ချင်းရဲ့ ကိုက်ခန်း
အရောင်းအဝယ်ကို ဝင်ကျွံ
လေးရင်း လေစုရလာတာ ...

အာရင်တုန်းက ငွေကို
မက်မက်လောလော မရှာခဲရဲ့
လေမယ်၊ အခုတော့ ကိုယ်
အာနာဂတ်အတွက် ကိုယ် လက်
မတွန့်တော့ဘူး ကြော့ပမ္ဗိရေ ...

အိ ... ဒဏ္ဍာရီရယ် ...

ဒါတွေကို
ဖြေ သိမ်းထားလေပါ...
ဖြေရဲ့ ဘာနဲ့ကို ဖထိခိုက်စေတဲ့
ကိုယ်ရဲ့ အသန်စင်ဆုံး အရာ
တွေအဖြစ် သံသယကင်းကင်း
လက်ခံလေပါ ဖြေမမိ...

ဟုတ်သားပဲဟယ်
ဒုက္ခာရီလည်း သူ့ရဲ့
လုပ်အားခနဲ့ သူ့ ဝါဝင်ခွင့်
တော့ မြှင့်သင့်တာပေါ့...
သိမ်းလေလိုက်ပါ...

ကဲ...လော
ဒီ ညနေစာ ဒုက္ခာရီလည်း
ဒိဗ္ဗာစားပေါ့... ဒုက္ခာရီရဲ့
အလုပ်ဖြစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်ပွဲ
အနေနဲ့ပေါ့... ဈေးကို
သွားကြစို့...

ဒါဆို
ဈေးတိုက်ကို တို့
တာဝန်ယူမယ်...

ကောင်းတာပေါ့
လေး...လေး...

တွေ့သက်က ခိုက်ခံကို
ကောက်ယူ၍ သိရှိကို
အတင်းခွင့်ပေးသွားတော့အိ...

အဝတ်ထုပ်နှင့် လှေထုပ်ကို ထု၍
ကြွေမမိ အခန်းထဲ ဝင်လာမိသည်...
သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး သိမ်းဆည်းပြီးချိန်

ဒါတွေ
သိမ်းဖို့လေ...

အို... ဂွင်...
ဂွင်... အခန်းထဲကို
ဘာကြောင့် ဝင်...

ကြွေကို
အရေးကြီးတာ
ပြောစရာရှိလို့...

ဪ... အင်း...
ခလာနော်...

ဘာကိုလဲ
ဒဏ္ဍာရီ...

ကိုယ်ကို
ဆောင်လို့ မေါလေ...
ဟိ ...

အို...

ကြွေမမိ ရင်တစ်ခုလုံး
အေးမိမ့်သွား၏... တားဆီး
ရှောင်ရွံ့မဂုသညာ အနမ်းဖွင့်
လောက ဂျှပ်လှုပ်ကြွေလို့...

စာမေးခွဲဖြိုးရန်
သုံးဂုဏ်အားဖြင့် ...

နေဂုဏ်တော်မယ် ဆိုတာ
နှင့် ရင်တွေ အရမ်းချွန်နေ
မှာပဲနော် ကြွေမမီ ...

အင်း ...

နှင်တို့
လက်ထပ်ပြီးတဲ့
ညကျရင် ...

ဟေ့...ဟေ့...
ဒီအားနဲ့ကို ဆင်တာ...
ဆင်တာ....

သုံးယောက်သား အားရပါးရရယ်ရင်း
အိမ်ထဲကို ဝင်သည့်နှင်

ဟဲ...
အနီတို့ဖြင့် ရောက်
နေတယ် ...

ဟယ်...
အဖေ

သွေးသက်ဇန် မိခင်က အမြီး
ကလေးဖြင့် ခေါင်းနှိတ်မြဲသန့်....

ဘာကိုစွဲ ဂြိုလို့
လိုက်လာရတာလဲ အမေ့ရယ်
စာမေးပွဲ ဖြိုးတာနဲ့ သမီးတို့
နောက်တစ်ပတ်ဆို
မြန်လာကြတာမှာပဲ...

တိစ္ဆ
အရေးတကြီး
ဂြိုလို့လေ၊
သမီးရယ်...

ထိုသူကတော့မှ အနုတိကြိုဝေ အရေးတကြီး
ဆိုသော တိစ္ဆကို ဗွင့်ပြောသည်

ဟဲ...
သ... သမီးကို ယောက်ျား
ပေးစားဖို့ ...

ဘာလဲ ...
ညည်းက ဘာဖြစ်ရ
ဖြစ်တာလဲ ...

ဝမ်းသာလွန်းလို့
အလေ့... ..

ဟယ်...
အခု့... ..

ဆွေသက်ကို ကြည်၍ အားလုံး
ပိုင်းရယ်ကြသည်... ..

သုလယ်ချင်းရဲ့ သားလေး...
မြောထားတာတော့ ကြာပါပြီ...
အခုမှ သူက အတင်း လွှမ်း
ခေါ်တာ... မြန်မြန်ပဲ စိစဉ်
ချင်တယ် ဆိုလို့ အဲဒါ... ..

အဖိုး...
ချောလားတင်
အလေ့... ..

ဟဲ့... ငမေပ
သွားတွေ့တဲ့နေ့တော့
ညည်း ဘာသာ
ကြည်တော့... ..

ဘုရား...
ရှင်တုန်လိုက်တာ
ကိုရိုးယားမင်းသားလေးနဲ့
တူပါလေ...

ဘီလူး
သံပုရာသီး ငုံ့ထားတဲ့ရုပ်
ဖြစ်ပါလေဟယ်...

သူတို့
မြင်ဖူးတာကျနေ
တာပဲ...

ဖွဲ့ဟာ...
လွဲပါလေ...
သိရှိနေန...

အားလုံး တဟားဟား
ရယ်ကြရပြန်သည်...

မချော့လင့်စွာ သေ့သက်က
ကြွမမိတို့ကို ကျော်တက်
သွားမည် အဖြစ်က
ရယ်စရာလည်း ကောင်းသည်...

သူမတို့ ကားကလေးက တိုက်ခံ
ဆင်ဝင်အောက် ရောက်သည် နှင့်
အမျိုးသမီးကြီးက အဖြိုးဖြင့်
သီးကြီးနေ၏

လာ...လာ... အကြိုင်
သားကို ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်ခိုင်း
ထားတယ်.... သူတို့ချင်း တွေ့လေးပြီးမှ
ကိစ္စ အေးမှာ.... ဒါနဲ့...
အကြိုင် သမီးက....

ကြွေမပီကို
ဒေါ်ခိခံက
စူးစူးကြည့်ရင်း
မေးသည်

သူက
သမီးရဲ့ သူ့ယော်ချင်းလေး
ဒါက - ကိုယ်သမီး
ဆွေသက်တဲ့...

ဆွေသက်က
ဂှက်ဖြိုးကလေးဖြင့်
ပေါင်းခုတ်ပြတော့မှ ..

သမီးကလည်း
အချောလေးပဲ....
ကဲ...လာ... ဧည့်ခန်းထဲ
သွားကြစို့,

ဟေ့

ဟယ်...

ဟဲ...

ဒိဏ္ဍာရီကို
ဖြင်လိုက်ရသဖြင့်
ဒားလုံး
ဗျက်လုံး... ပြူးသွား
ကြရသည်

ဟယ် ...
သမီးနဲ့... သားက
သိနေကြတာလား...

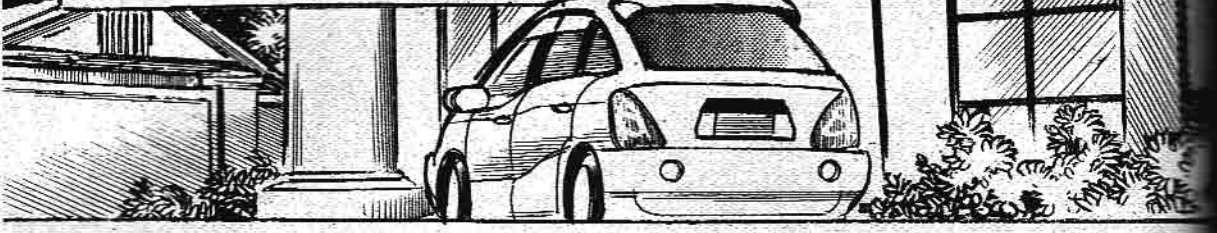
ဒိဏ္ဍာရီ ...
ရှင်... ရှင်က...

ဟို...
ဟို...

အမယ်လေး... ဒါ
တကယ် နဖူးစာပဲ... ရောက်ပဲ
အကြိုင်ရေ ... အဟင်း ... ဟင်း
အိပ်စို့ စည်းရုံးနေစရာ
မလိုတာဘူးလေကွာ--

ဟယ် ...
ဝမ်းသာလိုက်တာ...

အနုတီကြိုင်နှင့် ဒေါ်အိမ်တို့ ဖိတ်လွှာဖြင့်
၅နံ့၅နံ့လေကာ ရယ်မောနေသလောက်
ကြွေမဒီတို့က ကြွေကွဲတတ်ဆိတ်သွားခဲ့၏...

မင်္ဂလာ ဆုပွဲပွဲ
အတွက် ဒေါ်အိမ်တို့
အကြီးအကျယ်
ဆွေးနွေးစိစဉ်ပြီးချိန်
မှာတော့

သ...သမီး...
တောင်းဆိုပါရလေ
အနုတီ ...

အို ...
တစ်ခု မဟုတ်ဘူး
သမီး ကြိုက်တာ
ပြော ...

သမီးနဲ့
ဒက္ခာရီတို့ အချင်းချင်း
ဆွေးနွေးခွင့်ပါ အနုတီ...
ပြီးမှ အနုတီတို့ ကြိုက်
သလို စိစဉ်ပါလို့ ...

ဆွေသက်၏ တောင်းဆိုမှုကို
ဘယ်လို သဘောပေါက်သန့်
မသိပါ ...

ကောင်းတာပေါ့၊
ကြိုက်သလို ဆွေးနွေးကြ
ပေါ့ ... အဟောင်း...ဟင်း...ဒါ
ဖြစ်သင့်တာပဲကွယ် ...

အမြန်မှာတော့ အားလုံးတိတ်ဆိတ်
ရှိလနေခဲ့ကြသည် ...

ဒါ...တစ်ခုခုပဲ
ညည်းတိုလွှာ ဘာဖြစ်
နေကြတာလဲ
ကြွေမမီ ...

အို ... ဘာ...ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး အန်တီကြိုင်
စာမေးပွဲအတွက် အိမ်ရေး
ပျက်တာများနေကြတာ၊
မလန်းဆန်းဘူးလေ...

အိမ်ရောက်တော့
သွေသက်က အားလုံးကို
ကျောမိုင်း၍ အခန်းထဲ
အောင်းနေတော့သည်...
ကြွေမမီလည်း
ဆွဲအမှုတွေဖြင့်
တောက်လောင်နေစဉ် ...

အဲဒီလို လုပ်ပါအေ
သွေသက်ကို ထို စိုးရိမ်တာ...
ကောင်းလေးက ဘာငြင်းစရာ
ရှိသလဲဟယ် ... ဒါကို သူက
ဘာ ဆွေးနွေးနေဦးမှာလဲ ...
ဒီ ကိစ္စ ညည်းတိုမှာ
တာဝန်ရှိတယ်...

အနီတီကြိုင်ကို ကြွေမမီ ယဝ်မရ ဟေ၊
ကြည်မီသည့်... သူမ အပေါ် လေ့သက်နှင့်
နှီအစစ် အရင်းလို သဘောထားဖြင့်
အရာရာ ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့ အခွင့်အရေး
ပေးခဲ့သူ... တာမခို ဖွင့်ဟတိုင်ပင်သူ...
ဆုံးမ ပံ့ပိုးပေးသူ... သဘောထား
မြဲသောသူ... ..

လက်ဝတ်ဖို့
ညည်းတို့ ဝိုင်းပြောပေးပါနဲ့။
ကျွန်ုပ်ကို ကူညီပေးပါနဲ့။
ကြွေမမီရယ်... ဂျူးဂျူးလီလီနဲ့
ကလိကမာတွေ လုပ်ရမယ်
ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး... ကျွန်
ရင်မောလိုက်တာ... ..

ကြွေမမီ ဘာလုပ်ရမည်နည်း...
သိရှိလည်း အသက်ပိဉ္စာနဲ့
ကင်းမဲ နေခဲ့ဖို့... ..

မ...မငိုနဲ့...
နိုင်ငံရင် ငါလည်း ငိုချင်တယ်
ဟာ... တို့ ဘာဆက်လုပ်
ကြမလဲ

ငါ...ငါ...
ဘာလုပ်ရမလဲ...
မစဉ်းစားတတ်တော့
ဘူးဟာ...

အဲဒါ...
အရေးကြီးတယ်...

ကံတရားက သူ့အဖို့ ထွက်ပေါက်
မရှိအောင် ချောင်ပိတ်တိုက်ခိုက်ဖို့
ဘယ်တုန်းကတည်းက ချောင်းမြောင်း
နေခဲ့သလဲ

အေးဟာ - ကြားက
ငါလည်း ထူယူနေပြီ...
ဖြိုးတော့ နှင် မသိနိုင်တာ
တွေကိုပါ ငါ သိထားတော့
ဖိုဆိုးတာပေါ့ဟာ....

ဘယ်လို
ငါ မသိနိုင်တာတွေ
ဟုတ်လား သိရို ...
ဘာ... ဘာတွေလဲ...
ဟင်

သိရို မျက်နှာက
အမှန်ပင် ချွန်တို့
ကြော့တိုက်
နေသလဲ...
၉

ငါ နင့်ကို
ဆိပ်ချစ်ပါတယ် ကြွေမမီ ...
နိုင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ကြွေကွဲ
ခံစားရမှာကို မလိုလားခဲသို့ပါ ...
ဒါလေမံ ငါ သိထားတာကိုတော့
အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောရတော့
မှာပဲ ... နေနို့: ...

တွေ့သက်၏ ထင်းရှူးသေတ္တာလေး
သိကို သွားရှင် ပစ္စည်းတချို့ထုတ်ယူ
လာပြီး ကြွေမမီ ရှေ့မှာ ချပြသန့် ...

ဒို့တက်နေသော အချစ်ထုပ်
စားလက်စကလေး:

ဒါက ဒဏ္ဍာရီနဲ့သူ
ခလေးခဲတဲ့ အမှတ်တရ ...
လောကဒါက ပရယ်တိုက်ကယ်နေမှာ
သောစရပ်ပေးခဲတဲ့ ဖန်ပြန်နဲ့
သူ့ကို ဒဏ္ဍာရီ သုတ်ပေးခဲတဲ့
တစ်ရှူး ခလေးလေးတွေ ...
ဒါက လက်ဆိုင်ဗုဝါ ...

ဒို့ ...
ဘုရားရေ ...

ဒါက ဒဏ္ဍာရီသီက
ငှားဖြိုး တမင် ပြန်မပေးခဲ့တဲ့
လောလ်ပင်... ဒါက ကျောင်းသားကန်
အတွက် ဒဏ္ဍာရီ ဓာတ်ပုံ ရိုက်တာ
ပုံတု ပုံထဲက သူ့ အလစ်နှိုက်
ထားတာ... ဒါက ...

ဒါပါပဲကွာ...
သူက ရူးတုးလီလောနဲ့
ဟာသတွေ ရှောက်လုပ်ရင်း
ဒဏ္ဍာရီကို ကြိတ်ဖြိုးစွဲလမ်း
ထားတဲ့ သူပါ

နင်နဲ့ ဒဏ္ဍာရီ
ချစ်သူ ဖြစ်တာ နေ့မှာ
နင် ဖင်္ဂါတု အချိန် ငါ့ ရင်ခွင်ထဲ
တိုးဝင်ဖြိုး ကလေးလေးလို့
ငိုနေခဲ့တယ်

ဘာပဲ ငြောငြော
နင် အပေါ် သူ ဘယ်တော့မှ
ရုန်သူလို မမြင်မိဖို့ ရှောင်လွှဲ
ကျေနပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တယ် -
နင်နဲ့ အတူ ဝမ်းသာနိုင်ဖို့ လျှာတွင်
နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်ခဲ့တယ် -

ငါ...ငါ...နားလည်ပါပြီ
သီရိရယ်...ဆွေသက်ဟာ ငါ ထင်ထား
တာထက် မျှော်လင့်နိုင်သူ မုဒိတာကြီးသူပါ...
အခု အားလုံးကို သူ ရှောင်နေတာ ဘာကြောင့်
ဆိုတာလည်း ငါ နားလည်ပါပြီ...ဒီ အတွက်
ငါ...ငါ... ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာသာ
ဆုံးဖြတ်ပေးပါဟာ....

ခုအချိန်မှာ
ငါ ဘာမှ ဝင်ပြီး
မဆုံးဖြတ်ချင်တော့ဘူး
တွေ့မလီ ...

ဒေါင်း ရှောင်တယ်
ထင်ချင်လည်း ထင်မိ...အချစ်ဆုံး
သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကြားမှာ
မုန့် တစ်ခုလို ခွဲဝေလေးလို မရနိုင်တဲ့
အရာတစ်ခုကို သမဋ္ဌိကျ တရား
မျှတမှုမျိုးနဲ့ ငါ မဆုံးဖြတ်တတ်
တော့ဘူးဟာ....

နင်တို့
ကာယကံရှင်တွေပဲ
စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်
ကြပါတော့...

နင်တို့၊
ဒိုးဖြေကြလော့...
ကျွန်တို့ ကိစ္စ ပါနဲ့
သိရီ ရှင်းမယ်...

သူတို့ လေးယောက် ချိန်းထားသည့်
နေ့မှာ ဆုံကြလော့၊ သွေသတ်ဗျက်ဒွာက
လုံးဝ ခံစားမထားသလိုဖြင့်....

ဒုက္ခာရီက အဖြစ်မှန်ကို
သိမထားလော့၊

သွေသတ်
ပြောတာ 'ဗွန်တယ်
ကိုယ်တို့ ငြေးကြံရအောင်
ကိုယ် ကြွေမမိကို
မစွန့်ခွာနိုင်ဘူး....

အချိန်မရှိဘူး
ကြွေမမိ ... နင် ငိုနေလို့
ဘာမှ ထူးခြားလာမှာ
မဟုတ်ဘူး ...

နင် ဒုက္ခာရီ နောက်
လိုက်သွားလော့၊ ... ရော့
ဒီမှာ ပါမှာရှိတဲ့ ဖိုက်ဆံ
နင်တို့ အထေးမှာနေတုန်း
သုံးလို့ ရတာပေါ့....

ဟင်အင်း...
ဟင်အင်း... ငါ မယူဘူး...
ဒုက္ခရီ နောက်လည်း
မလိုက်ဘူး ဆွေသက်...

ဟ...

ဟင်!

ဟ!

အောင်...
ဆွေသက်ကို မောင်ရဲ့
တာဝန်ကြင်ဖော်အဖြစ်
လက်ခံလိုက်ပါ...
ခွင့်ပြုပေးပါ...

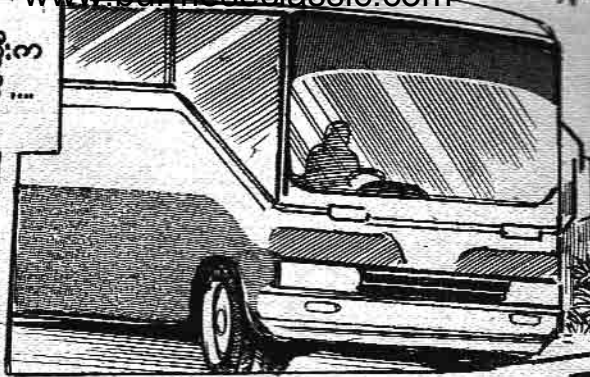
ဆွေသက်...
နှင်လည်း အားပေးကြိုင့်
ခဏားကို နားခံလိုက်ပါ
ခဏားဟာ... ငါ... ငါ့ကို
ခွင့်ပြုကြပါ...

ဟ...
ခွင့်ပြုမယ်...

ဒုက္ခရီ၏ တားဆီး အော်ဟစ်သံကို
ခွဲလေကွာဖြူ၍ ကြွေမမီ ငြေးထွက်ခဲ့သည်...

Express - ကားကြီးက
စတင် စက်နိုးနေပြီ ...

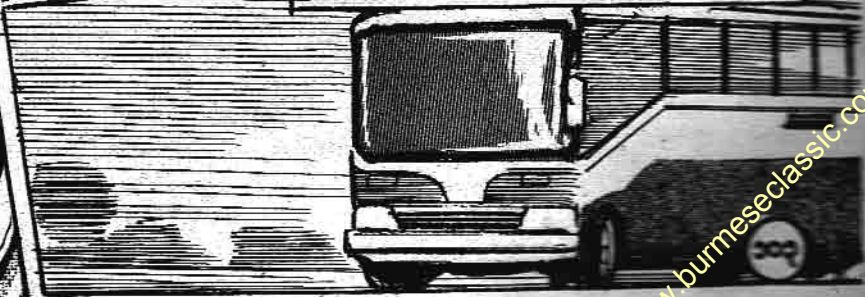
အရင်က သာသနာကြီးဖြင့် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်
အတူ လာခဲ့ကြ အတူ ဖြန့်ရင်း ရယ်စရာတွေ
ပြောရင်း ဟားတိုက် ရယ်မောခဲ့ကြပေါ့ ...

ခွင့်လွှတ်ပါ မောင် -
မောင်နဲ့ အတူ နေချင်လှပေမယ့်
တွေ့သက်ရဲ့ မျက်ရည်တွေနဲ့
ရင်းနှီးပေးသပ်မှ ရလာမယ်
ပျော်ရွှင်မှုကို ကြွ
မခံစားရက်လို့ပါ ...

ဘေးက ခရီးသစ်တွေ
မျက်စိ စပါးမွှေးရူး
တာလည်း ဂရုမစိုက်
ခဲ့ပါ ... ခုတော့
ရယ်သံတွေ တိတ်ဆိတ်
နေတဲ့ အထီးကျန်
အပြန်ခရီးလေ ...

ကားကြီးက ရန်ကုန်မြောက် ခွန်ခွါနေပြီ ...
မျက်ရည်တွေက ဟားမနိုင်ဆီးမရပါ ...
နားထိုင်ခဲ့က လွတ်နေ၍ ကြွမပီ
စိတ်ကြိုက် ကြေကွဲခံစားခွင့် ရနေသည် ...

ဤမှာ
ခရီးသည် တစ်ယောက်
လိုက်မယ် ဆရာ...

ကား ဝယ်ယူလာ
အောင်ဆုကို ကြားရသည်...
ကြွေမမိက တစ်ကိုယ်
တည်း ငိုလိုက်
မျက်ရည်တွေ သုတ်လိုက်
နို့တံ့လည်း မဖြေသာ
တီးတိုးဖွဖွ

မောင်ရယ်
ကြွေမမိကို
မြင်လျှင်မိနိုးရှင်
အဟင်...ဟင် ...

ဟေ့ ... ဟေ့ ...
မင်း လက်ကိုင်ပုဂံကြီး
ကြည့်လုပ်မိနိုး
မိ ပေါင်ပေါ်မှာ...

ခွတ်...
ခွတ်...

ဟင်!

လက်ကိုင်ပုဂံဖြင့် နှာရည်တွေ ညှစ်လိုက်...
သူမ နှောင်းခဲ့မှာ ဘယ်အချိန်က
လူ ရောက်လာမှန်း မသိလိုက်

လေသံက ခပ်ဆတ်ဆတ်လေမယ်၊ ကြွေမမီ
ကြားဖူးနေတဲ့ အသံ... မျက်စိနူးလှလှကလေး
တွေ ပြုံးကျယ် စိုင်းစက်သွားသည်...

မောင်...
ဒုက္ခာရီ...

ဟာ...

မောင်... မောင်
ကြွေမမီနေ့က
လိုက်လာတယ်

ဟာ...
အမိ ဘာတွေ
ပြောနေတာလဲ... ကျုပ်
နားမလည်ဘူး...

ဟင်!

တွန့်ဆုတ်အေးစက်ငြင်းဆန်
မျှက သူ့ခကို ကြောင်အာ
ဖြစ်သွားစေသည်... ဒါလေမဲ

ဒုက္ခာရိ
ကြွေမဖီကို
မနောက်ပါနဲ့...

Burmese
လူများ...
ခက်နေပြီ ... ခင်ဗျား
လူများ:နေတာလား: ...
ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်
မသိပါဘူး...

အို...ကြွေမဖီ
လူများ:စရာစာကြောင်း
လုံးဝ မရှိဘူး
မောင် ...

ဗုဒ္ဓေါ ...
ဗျို ...စပါယ်ဟာ ...
လှုပ်ပါနဲ့: ... ကျွန်တော်ကို
နေရာပြောင်း:ပေး:ပါနဲ့:ဗျား...
ဖြူသနာ တက်နေပြီ...

စပါယ်ဟာက လှမ်းကြည့်ရင်...
ခရီး:သုတ်တွေလည်း: သူမတို့ထံ
ငဲ့ကြည့်ကုန်သည် ...

ဒါ...ခင်ဗျား
ခုံနဲ့ပါတ်လဲ ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...

ထိုသူက ထိုင်ခုံက ဂုတ်ချည်း
ထ လိုက်သည် ...

သည်အချိန်မှာတော့ ကြွမမီ လုံးဝမမှားတော့ပါ
အပေါ်မှ ထပ်ဝတ်ထားသော ဂျင်းဂျက်ကော်
ရင်ဘတ်စ လန်သွားချိန်မှာ

ခုံ နံပါတ်
မှားတာ
နေမှာပါ...

အောက်ခံ အင်္ကျီအဖြူရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ ဝှန်းနေတဲ့
အနီရောင် အဝှန်းကလေးက ထင်းခနဲ
အင်္ကျီစကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင် ဖိချလိုက်တာ၊
သူ့ ထိုင်ခုံထက် ဝှန်းခနဲထိုင်လျက် ကျလာသည်...

ရှင် ...
ကြောင်ကောင်ကောင်
လုပ်မနေနဲ့လော့ ဒဏ္ဍာရီ
ရှင် အင်္ကျီရင်ဘတ်က အဝှန်း
က တစ်သက်စာ ဆက်သေခံ
က...ဘာပြောချင်သလဲ-

၂၈ ...
မြင်ဖြစ်အောင်
မြင်သွားသေးတယ်
ကွာ ...

ဂါ...ရုကို
နှိပ်စက်ဦး...

တွေမမိ စိတ်ဦးလက်ဦး
ဒုက္ခာရီ ရင်ဘတ်ကို
ထုရိုက်ပစ်သည်...ပြီးတော့
ထို ရင်ခွင်ထဲ တို့ဝင်၍
ငိုချပစ်လိုက်၏ ...

တိတ်ပါ၊ တွေမမိရယ်...
မောင်အတွက် မင်းရဲ့
မျက်ရည်တွေ အဆုံးသတ်
သင့်ဖြစ်ကွယ် ...

မောင်ရယ်
ဘယ်လို သိပြီ၊
လိုက်လာရတာလဲဟင်
တွေ့သက်တော့...

နိုး...တွေ့သက်ရဲ့
ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ တွေ့ ...
ဒါ အားလုံးရဲ့
ဆုံးဖြတ်ချက်လည်း
ဟုတ်တယ် ...

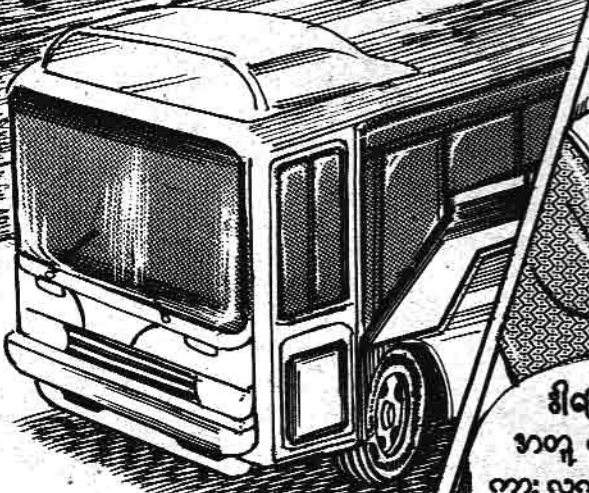
ဘယ်လို...

သွေသက် ကိုယ်တိုင် ကိုယ် မေမေနဲ့သူ့ အဖေကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက် တာပဲ... ကိုယ်နဲ့ သိရှိ ကိုယ်တိုင် လည်း အမှန်ကို ဝန်ခံပြီး လောင်းပန်ခဲ့တယ် ...

သိရှိက မောင်ကို ပြန်ပေးဖို့ ကြွေးမမီ ပေးထား ခဲ့တာ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်နဲ့ လွှဲတွေ ထုတ်ပြင်တာ ကိုယ်မေမေတို့ လုံးဝ ငြိမ်ကျသွားတယ်... ကြွေးရဲ့ နှလုံးသားနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူတို့ ဥပေက္ခာမပြုနိုင်တော့ဘူး...

BURMESE CLASSIC .com

ဒါကြောင့် ကြွေးနဲ့ အတူ ထိုင်ခွင့်ရမယ် ကား လက်မှတ်ကို သိရှိက ဂျှို.၅က်စီစရာခဲ့တယ်...

ဟို...

ကိုယ် မေမေနဲ့
အနီတီကြိုင်က နယ်က
တွေမမီရဲ့ မေမေကို
ကိုယ်တို့ အသိပေးပြီး
ဂုဏ်ကုန်ကို တစ်ခါတည်း
ပြန်ပေါ်လာအံ့တဲ့...

ဟင်...
ဘာ... ဘာလုပ်ဖို့လဲ
မောင်...

ကိုယ်
မသုဘပါဘူး ချစ်ရယ်
ယုံ...

မောင်နဲ့ တွေ့တို့
လက်ထပ်ပေးဖို့
တစ်ခါတည်း စိစဉ်
ပေးမယ်တဲ့...

တွေ့မမီကို ရင်ခွင်ထဲ
မွှေးယူမိချိန် စပါယ်ယာ
အနား ရောက်လာဧါ...

ဟယ်...
ဇာဇာယ်...

ဟေ့၊
ခုံ၊ နေရာလဲမယ်
ဆိုဖြိုး:

ဒဏ္ဍာရီက ဝတ်ဖြူကလေး၊
မော့ကြည့်ရင်း:

မလဲတော့ဘူး...
ဒီမှာလေ ...
အိုကေသွားဖြိုး ...
ဟိ ... ဟိ ...

ဖြန်ပါကွာ...

BURMESE
CLASSIC

စပါယ်လာ ဖြုံးစိစိကြီး လှည့်ထွက်
သွားမှ ကြွမမိ ရှက်ရှက်ဖြင့်
သူ့ ရင်ဘတ်ထဲမှပင် လက်သီး
ဆုပ်ကလေးတွေဖြင့်

သွား:
အရှက်မရှိဘူး: ...

ကြွမမိကို
ချစ်တာကို: ...

BURMESE CLASSIC

ကြိုးစားလျက်

သူ့လှည့်

အမှတ်- ၂၂၃ ၊ ၃-လွှာ ၊ ၃၁-လမ်း ၊
မင်းဘိတ်လမ်း၊ ဖြူလမ်း ၊ ရန်ကင်းမြို့ ။
ဖုန်း- ၀၉ ၅၁၆၈၇၆၄